

1. april 2019

Ordinær generalforsamling nr. 147

År 2019, den 18. marts, kl. 15.00 afholdtes ordinær generalforsamling i Danske Bank A/S, CVR-nr. 61 12 62 28, i Tivoli Congress Center, Arni Magnussons Gade 2-4, København med følgende dagsorden:

- 1) Bestyrelsens beretning om Danske Banks virksomhed i 2018
- 2) Forelæggelse af årsrapport for 2018 til godkendelse
- 3) Forslag til beslutning om anvendelse af overskud i henhold til den godkendte årsrapport
- 4) Valg af medlemmer til bestyrelsen
- 5) Valg af ekstern revision
- 6) Bestyrelsens forslag til vedtægtsændringer
Forslag om:
 - a) nedsættelse af Danske Banks aktiekapital, jf. vedtægternes § 4, stk. 1
 - b) forlængelse og reduktion af bestyrelsens eksisterende bemyndigelse til at forhøje aktiekapitalen med fortegningsret for aktionærerne, jf. vedtægternes § 6, stk. 1 og stk. 2
 - c) forlængelse og reduktion af bestyrelsens eksisterende bemyndigelse til at forhøje aktiekapitalen uden fortegningsret for aktionærerne, jf. vedtægternes § 6, stk. 5 og stk. 6
- 7) Bestyrelsens forslag om fornyelse og forlængelse af den eksisterende bemyndigelse til at erhverve egne aktier
- 8) Bestyrelsens forslag til bestyrelseshonorarer for 2019
- 9) Bestyrelsens forslag til justering af aflønningspolitikken
- 10) Forslag fra aktionær Bent Bernhard Gabelgaard
- 11) Forslag fra aktionær Kjell Nilsson
- 12) Forslag fra aktionær DRS Belgium SCRL (Deminor)
- 13) Forslag fra aktionær Gunnar Mikkelsen
- 14) Forslag fra aktionær Ole Schultz
- 15) Forslag fra aktionær Frank Aaen
- 16) Eventuelt

På generalforsamlingen var ved påbegyndelsen repræsenteret 53,62 % af bankens samlede aktiekapital efter nedregulering for egne aktier. Den repræsenterede kapital modsvarede 53,62 % af det samlede antal stemmer, eksklusivt egne aktier.

Til generalforsamlingen var udstedt 1.215 adgangskort, hvoraf 746 var til stede ved generalforsamlingens påbegyndelse. Af de tilstedeværende udgjorde aktionærer med stemmeret i alt 595 ved generalforsamlingens påbegyndelse. I alt 95 aktionærer havde meddelt bestyrelsen fuldmagt, og 865 aktionærer havde udfyldt afkrydsningsfuldmagt, medens 62 aktionærer havde afgivet brevstemme.

Med hensyn til resultaterne af de på generalforsamlingen gennemførte afstemninger henvises til vedlagte bilag 1.

Bestyrelsens formand, Karsten Dybvad, bød velkommen. Formanden præsenterede bestyrelsens og direktionens medlemmer, hvortil formanden oplyste, at både bankens eksterne og interne revision var tilstede på generalforsamlingen. Formanden oplyste desuden, at hele generalforsamlingen ville blive webcastet via bankens InvestorPortal.

Formanden oplyste herefter, at bestyrelsen i overensstemmelse med vedtægternes § 10, stk. 1, havde udpeget advokat Klaus Søgaard som dirigent.

Dirigenten gennemgik reglerne i loven og bankens vedtægter vedrørende indkaldelse af den ordinære generalforsamling og erklærede generalforsamlingen for lovlig og beslutningsdygtig.

Dirigenten oplyste, at vedtagelse af forslagene under dagsordenens punkter 6.a-6.c. samt punkterne 13.1-13.3. i henhold til loven og vedtægternes § 14 krævede, at mindst 2/3 såvel af de afgivne stemmer som af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede selskabskapital stemte for forslagene. Alle øvrige forslag kunne vedtages med simpelt flertal.

Dirigenten gik herefter over til dagsordenen og oplyste, at dagsordenens punkter 1 - 3 ville blive forelagt samlet.

Ad punkt 1) Bestyrelsens beretning om selskabets virksomhed i 2018

Formanden aflagde beretning, som er vedlagt referatet som bilag 2.

Der forekom herefter følgende indlæg:

Claus Wiinblad fra ATP, takkede bestyrelsesformanden for en god og fyldestgørende beretning. Claus Wiinblad mente ikke, at der siden den ekstraordinære generalforsamling tre måneder tidligere var fremkommet yderligere oplysninger om sagen i Estland, men understregede, at sagen fortsat gav anledning til en række kommentarer. Først i relation til det fremsatte granskningsforslag, hvortil Claus Wiinblad bemærkede, at det var hans klare holdning, at de fortsatte undersøgelser bedst foretages af de offentlige myndigheder. Claus Wiinblad henviste til at offentlige myndigheder i øjeblikket foretager undersøgelser i Danmark, USA, Frankrig og Estland. ATP kunne derfor ikke støtte Deminors forslag om granskning. Sagen i Estland har haft en negativ effekt på Danske Banks image, men også på Danmarks omdømme, grundet bankens rolle som en vigtig institution i det danske samfund. Claus Wiinblad nævnte hertil, at der derfor skulle rettes op på bankens compliance. Claus Wiinblad roste banken for at ville investere op mod 2 mia. kr. de kommende tre år på at styrke og effektivisere compliance-funktionen. ATP mente, at det var afgørende, at arbejdet med at styrke compliance-funktionen, henholdsvis arbejdet med at udvikle selve forretningen, går hånd i hånd. Dette er nødvendigt for at genoprette bankens image og tilliden til banken. Formandens beretning viste, at dette er en ambition, der deles af bestyrelsen. Herefter noterede Claus Wiinblad, at udviklingen af den basale bankforretning har været meget robust, trods den megen uro omkring banken. Der var dog en række andre forhold, der havde haft en negativ indvirkning på bankens indtjening i 2018 og fortsat vil have det i de kommende år. Der henvistes til forøgede fundingomkostninger som følge af forringede markedsvilkår samt bekymring i markedet om store bødgers potentielle negative effekt på bankens balance. Derudover henvistes til faldende handelsindtægter samt stigende omkostninger, primært som følge af øgede omkostninger til compliance. Det blev bemærket, at disse forhold har medført et ganske betydeligt pres på forventningerne til den samlede indtjening i de kommende år, selvom den basale bankforretning har været relativt stabil. Det blev dog tilføjet, at en række af disse udfordringer var generelle for banksektoren. Estland-sagen har dog gjort, at Danske Bank er blevet ekstra hårdt ramt. Claus Wiinblad bemærkede, at det er vigtigt, at uroen omkring banken ikke hæmmer ledelsen i at fokusere på videreudvikling og optimering af banken samtidig med, at der selvfølgelig er fokus på håndtering af Estland-sagen. Claus Wiinblad så derfor frem til ansættelse af en permanent administrerende direktør, men han havde fuld forståelse for, at det er en svær proces. Afslutningsvist kommenterede Claus Wiinblad på bestyrelsens indstilling af tre nye kandidater til bestyrelsen. Disse er ifølge Claus Wiinblad alle stærke profiler med relevante kompetencer for

udvikling af bankforretningen. Claus Wiinblad var også positiv overfor, at Carol Sergeant genopstiller, idet det bidrager til kontinuiteten i bestyrelsen i en periode med mange forandringer. Claus Wiinblad takkede afslutningsvist for ordet og ønskede ledelse og medarbejdere held og lykke med arbejdet i 2019.

Bestyrelsesformand Karsten Dybvad takkede for indlægget samt opbakningen til bestyrelsen, særligt i relation til, at granskning bedst varetages af offentlige myndigheder. Bestyrelsesformanden understregede, at banken fortsat skal foretage undersøgelser, men at et autoritativt punktum kun kan sættes af de offentlige myndigheder. Formanden udtrykte tilfredshed med bemærkningerne og opbakningen omkring afsættelse af ekstra ressourcer til at forbedre bankens indsats omkring hvidvask. Derudover nævnte formanden, at man i forbindelse med håndtering af bankens krise og de igangværende sager samtidig med man skal drive og udvikle banken skulle tænke sig rigtig godt om i banken i forhold organisering af arbejdet – både i bestyrelsen og i bankens daglige ledelse. Netop derfor havde bestyrelsen fremsat forslag om oprettelsen af en ny komité. Derudover var formanden tilfreds med at have fundet tre nye, gode bestyrelseskandidater til at kunne være med til at fortsætte arbejdet.

Mikael Bak, Dansk Aktionærforening, takkede for beretningen. Derudover takkede Mikael Bak medarbejderne og den konstituerede direktør for et godt bidrag til et, efter omstændighederne, tilfredsstillende finansielt resultat i et meget vanskeligt år. Bankens kursudvikling har været en historie for sig. Dansk Aktionærforening bemærkede, at faldet i indtægterne på 4 mia. kr. hovedsageligt skyldtes lavere handelsindtægter. Nettorente- og gebyrindtægterne var stabile, hvilket var et positivt tegn på stabilitet midt i krisen. Egenkapitalen er desuden helt central, hvor 149 mia. kr. må anses som et solidt beredskab, specielt i lyset af de usikkerheder, der venter forude med mulige bøder. Desværre sidder mange af Dansk Aktionærforenings medlemmer stadig tilbage med en opfattelse af, at der mangler en mere konsekvent oprydning efter hvidvask-skandalen, så fokus kan komme tilbage på den egentlige forretning. Frustrationen skyldes til dels, at den offentlige debat styres af de historier, der har været i medierne. Dansk Aktionærforening anerkendte også, at banken har udskiftet store dele af ledelsen samt styrket en række kontrolfunktioner, men opfordrede til, at bestyrelsen proaktivt viser mod og handling – og ikke kun ord og gode hensigter – for at komme i mål med en oprydning og en omstilling.

Dansk Aktionærforening spurgte herefter om, hvad der fra ledelsens side bliver gjort i forhold til fremsættelse af krav om tilbagebetaling af bonus, der er udbetalt i de år, hvor hvidvask-skandalen har stået på, f.eks. i form af clawback og fremsættelse af erstatningskrav. Dansk Aktionærforening ser gerne, at clawback-klausuler bruges og styrkes yderligere i fremtiden. Dernæst spurgte Mikael Bak til, hvordan banken vil sikre ligebehandling af alle aktionærer i lyset af de varslede gruppesøgsmål. Dette er specielt relevant, hvis der indgås forlig med en gruppe sagsøgende aktionærer, medens en anden gruppe står tilbage. Afslutningsvis takkede Mikael Bak for debatten på generalforsamlingen, idet han tilføjede, at han så frem til, at man næste år forhåbentligt kan bruge mere tid på selve forretningen.

Bestyrelsesformanden takkede for indlægget fra Dansk Aktionærforening. Til spørgsmålet om bonus for tidligere år til ledende medarbejdere både i Estland og Danmark henviste formanden til, at han havde været inde på dette i beretningen, og formanden gentog, at banken tilbageholder visse bonusser og vil derudover kræve allerede udbetalt bonus tilbage, såfremt den relevante lovgivning tillader det. Formanden bemærkede, at man ikke ønskede at kommentere på enkeltpersoners forhold, men at det efter formandens opfattelse heller ikke var hensigten med spørgsmålet. Til spørgsmålet om sagsanlæg og gruppesøgsmål bemærkede formanden, at der er tale om en lidt speciel situation. Enhver aktionær har naturligvis mulighed for at afprøve muligheden for at opnå erstatning som følge af faldet i aktieprisen. Dette er imidlertid en udfordring, da en eventuel

betaling af erstatning til nogle aktionærer i realiteten vil gå ud over andre aktionærer, der indirekte betaler for disse sager. Banken vil naturligvis forholde sig til de sager, der måtte komme, men formanden understregede, at banken grundlæggende er af den opfattelse, at banken har overholdt sine oplysningsforpligtelser, og at der derfor ikke er grundlag for at rejse en sag eller at indgå forlig.

Bo Bremsted noterede, at det var interessant for både bankens kunder og ejere at få oplyst, hvordan banken forventer at finansiere udgifterne og de mulige økonomiske sanktioner, som banken må imødesee efter bankens hvidvask-aktiviteter i Estland. Det blev hertil bemærket, at det må anses for væsentligt for banken, at tabet af kunder minimeres. Bo Bremsted ønskede oplyst, om det fortsat var bankens strategi, at dens kunder ikke kommer til at opleve prisstigninger som følge af hvidvask-sagen, for eksempel i form af gebyrforhøjelser. Hvis dette fortsat var tilfældet, ønskede Bo Bremsted oplyst, hvordan banken i givet fald ville finansiere sådanne eventuelle udgifter.

Erik J. M. Pedersen takkede for beretningen og et pænt regnskabsresultat. Erik J. M. Pedersen rettede sig herefter mod, hvad der fremadrettet skulle ske, herunder i relation til risici i relation til bøder fra myndighederne i USA og måske også i andre lande, samt private aktionærers krav om erstatning. Der spurgtes også ind til muligheden for at indgå forlig med de forskellige sagsøgere, og Erik J. M. Pedersen mente, at der i høj grad er risiko for, at omkostningerne ved et potentielt søgsmål vil blive båret af de øvrige aktionærer, såfremt der tilkendes erstatning. Dette kan stille to grupper af aktionærer forskelligt. Det virker således urimeligt, at der kan være aktionærer, der får erstatning, mens øvrige aktionærer betaler for erstatningen. Erik J. M. Pedersen spurgte derfor, hvordan banken ser på dette, og hvad banken vil gøre for at undgå forskelsbehandling af aktionærerne.

Bestyrelsesformanden svarede først på Bo Bremsteds spørgsmål, hvortil det korte svar var "ja", idet formanden fremhævede, at banken har taget en klar stilling, og banken vil ikke vil gå på kompromis med hensynet til at være en konkurrencedygtig bank for kunderne.

Bestyrelsesformanden forholdte sig herefter til spørgsmålene fra Erik J. M. Pedersen, hvoraf to af spørgsmålene tidligere havde været behandlet. I forhold til spørgsmålet om bøder, så var det fortsat meget usikkert, hvilken eksponering, der er, men banken samarbejder aktivt med myndighederne for at få sat et punktum. Bestyrelsesformanden fastholdt i relation til spørgsmålet om erstatningssagerne, at banken har levet op til oplysningsforpligtelserne, hvorfor der ikke er et grundlag for erstatningskravene og derfor heller ikke for, at indgå forlig.

Gunnar Mikkelsen takkede bestyrelsesformanden for beretningen og fremhævede, at det var positivt, at banken vil være bannerfører for bankens kultur, og at bestyrelsen vil gøre alt for at gå i dialog, både internt og eksternt. Gunnar Mikkelsen spurgte herefter, hvad bestyrelsen mente havde forårsaget kursfaldet på ca. 50 %, hvis dette ikke relaterer sig til Estland-sagen og dertil hørende hensættelser. Det blev hertil bemærket, at alle førende aktieindeks på nuværende tidspunkt befinder sig i den øvre kvartil set over de seneste 10 år, medens banken er faldet. Dernæst ønskedes det tydeliggjort, hvordan man vil håndtere de nu iværksatte gruppesøgsmål, herunder i forhold til ligebehandling af alle aktionærer. Dette er således relevant i relation til afbrydelse af eventuel forældelse samt i relation til opnåelse af erstatning, uanset at nogle aktionærer ikke har tilmeldt sig gruppesøgsmål.

Gunnar Mikkelsen mente, at bankens ledelse havde væltet rundt i en moralsk gråzone. Lovgivningens bestemmelser om kontrol og etablering af tilstrækkelige foranstaltninger til imødegåelse af hvidvask var ikke blevet iagttaget, herunder bestemmelser, der var elementære i, relation til indgåelse af kundeforhold. Herefter gennemgik Gunnar Mikkelsen en række punkter i relation til sagen, herunder afdækningen af forholdene af journalister fra Berlingske Tidende,

bankens bundplacering i opinionsmålinger, angivelse af banken som kriminel virksomhed af OCCRP - The Organized Crime and Corruption Reporting Project - til trods for, at bankens regnskaber siden 2007 er forsynet med revisionspåtegninger fra verdens største revisionsfirmaer uden bemærkninger. Gunnar Mikkelsen mente, at bankens tillidssvigt havde skadet såvel Danmarks omdømme som banken selv. Derudover havde sagen medvirket til, at 'hvidvask' var det mest anvendte ord i 2018. I relation til den påtænkte donation havde Gunnar Mikkelsen noteret, at der var påtænkt modregning af eventuelle konfiskationsbeløb. Dette ønskede Gunnar Mikkelsen verificeret, idet han ikke kunne finde oplysninger om et sådant forbehold i de presse- eller selskabsmeddelelser, som banken havde udsendt eller henvist til. Gunnar Mikkelsen bemærkede, at banken alene havde oplyst at ville donere bruttoindtægterne, som i Bruun & Hjejle-rapporten er opgjort til ca. 1,5 mia. kr. Det blev understreget, at manglende information til aktionærerne svækkede den tillid og troværdighed, som det nye formandskab skulle repræsentere.

Gunnar Mikkelsen fortsatte herefter med en henvisning til bankens hjemmeside og de såkaldte Wolfsberg-skemaer, idet han fandt det overraskende, at Bruun & Hjejle-rapporten ikke én gang havde henvist til disse, hvilket kunne tyde på, at skemaerne ikke var taget i brug før efter januar 2016. Gunnar Mikkelsen oplyste, at banken overfor ham havde oplyst, at skemaer var i brug og havde været det i en længere årrække, men at banken ikke havde besvaret hans eksakte spørgsmål om tidspunktet for, hvornår skemaet var taget i brug.

Gunnar Mikkelsen gennemgik herefter de påpegede fejl i årsrapporten under henvisning til korrespondance med banken forud for generalforsamlingens afholdelse samt manglende offentliggørelse af selskabsmeddelelse på bankens hjemmeside herom. Genudsendelsen af årsrapporten gav anledning til kritik af det nye formandskabs kompetencer, samt bankens CFOs omhyggelighed. Fejlene burde være blevet opdaget under gennemgangen af årsrapporten til generalforsamlingens godkendelse.

Afslutningsvist rettede Gunnar Mikkelsen sig mod bankens revisorer og de fejl, som ifølge Gunnar Mikkelsen burde være opdaget af revisorerne siden 2007. Gunnar Mikkelsen nævnte, at revisorerne forudsættes at have udvist professionel skepsis, professionel kompetence og fornøden omhu under udførslen af deres hverv med det formål, at revisionspåtegningen styrker offentlighedens tillid til det reviderede regnskab. Gunnar Mikkelsen nævnte hertil, at godkendte revisorer har en særlig uddannelse i risikovurderinger, tilrettelæggelse, vurdering og test af revision samt effektiviteten af interne kontroller. Dette gjaldt også for så vidt angik udtalelser om gennemsigtighed fra en tidligere direktør i Estland, hvilket Gunnar Mikkelsen anså for utvivlsomt rigtigt, idet han samtidig henviste til Bruun & Hjejle-rapportens konklusion om, at der ikke fandtes 'kend-din-kunde'-procedurer. Gunnar Mikkelsen henviste til revisorerens 'observation', og nævnte hertil, at det var ham ubegribeligt, at den interne og eksterne revision ikke havde været i stand til at konstatere forholdene i Estland, hvorfor Gunnar Mikkelsen støttede op om Erhvervsministerens udtalelse om, at revisorerne havde sovet i timen.

Dirigenten kommenterede de tekniske forhold omkring årsrapporten, og dirigenten oplyste i den forbindelse, at det var korrekt, at banken fredag den 1. februar 2019 offentliggjorde sit årsregnskab, og at banken samme dag opdagede, at der var sket opsætningsfejl i den offentliggjorte udgave. Dette blev korrigeret, hvorefter en ny udgave af årsrapporten blev offentliggjort mandag den 4. februar 2019. Dirigenten noterede i den forbindelse, at selvom selve regnskabet var gjort tilgængeligt med de redaktionelle rettelser, der var foretaget, så var selve selskabsmeddelelsen – altså forklædet til regnskabet – ikke gjort tilgængelig på hjemmesiden, hvilket blev rettet efter at Gunnar Mikkelsen henlede bankens opmærksomhed herpå.

Bestyrelsesformanden beklagede fejlen i relation til årsrapporten. I relation til kommentarerne omkring modregning i donationen som følge af eventuel konfiskation understregede formanden, at dette tydeligt fremgik af selskabsmeddelelse af 19. september 2018, idet det fremgik heraf, at bruttoindtægten i det omfang der ikke sker konfiskation vil blive overført til en uafhængig fond. Formanden ønskede ikke at gøre sig til dommer over aktiekursernes udvikling, hverken for banken eller øvrige finansielle institutioner, som generelt har været under pres de seneste år.

I forhold til spørgsmålene omkring søgsmål noterede formanden, at banken ville forholde sig til de sager, der måtte komme. Det var dog den grundlæggende holdning, at banken har levet op til sine oplysningsforpligtigelser i hele sagen, og at der derfor ikke er noget grundlag for at rejse sag og af samme grund heller ikke er grundlag for at indgå forlig. Formanden ønskede ikke at kommentere yderligere i relation til hypotetiske spekulationer om fremtiden. Afslutningsvis oplyste formanden, at han ikke havde grundlag for at kommentere på udviklingen i revisionen siden 2007.

Dirigenten gav herefter ordet til aktionær Lars Wismann.

Lars Wismann udtrykte indledningsvis glæde over udskiftningen på formandsposten og komplementerede Karsten Dybvad for en god beretning og gode svar, herunder prioritering af kerneværdier som åbenhed, gennemsigtighed og regelretted. I forbindelse med den ekstraordinære generalforsamling i december 2018 havde Lars Wismann ønsket oplyst, hvilken uddannelsesmæssig baggrund kandidaterne havde, hvilket først blev oplyst efter valget af disse. I den forbindelse undrede det Lars Wismann, at det af bilaget til indkaldelsen med kandidaternes curriculum vitae fremgik, at kun Christian Sagild og Gerrit Zalm havde længere uddannelser. Som tidligere foreslået ønskede Lars Wismann mulighed for, at man kunne finde curriculum vitae samt billede på enhver ansat i banken, således at man vidste, hvem man talte med. Dette også for at undgå, at bankens ansatte oplyste uddannelser, som de ikke havde, hvilket Lars Wismann mente, at han havde afdækket i forhold til en tidligere leder i banken.

Hernæst kommenterede Lars Wismann på bankens realkreditafdeling, hvor Lars Wismann mente, at kunderne skulle have mulighed for at få oplyst højeste og laveste bidragssats, herunder også i relation til belåningsværdien for andelsboligforeninger. Lars Wismann mente, at banken skulle være villige til at oplyse, hvad der er den laveste bidragssats for den mindst risikofyldte kunde henholdsvis den højeste bidragssats for den mest risikofyldte kunde i banken, såfremt kunden er kommet i betalingsvanskeligheder. Lars Wismann henviste til en konkret sag med en overbelånt andelsboligforening, der betaler en meget lav bidragssats, mens øvrige overbelånte foreninger betaler en højere bidragssats. Dette opleves som tilfældigt og fører ifølge Lars Wismann til banklede og mistillid til banken. Det skal være muligt at få oplyst, hvad man skal gøre for at opnå bankens laveste bidragssats. Lars Wismann spurgte herefter om erhvervskunder i deres kundesegment kan få oplyst deres belåningsværdi, hvor meget de kan låne samt bidragssatserne i det pågældende kundesegment. Afslutningsvis noterede Lars Wismann, at beregning af belåningsværdierne skulle simplificeres, idet der ikke var behov komplicerede beregninger for langt hovedparten af bankens nuværende kunder. Behovet er derimod tilstede i forhold til nye kunder, da det er disse kunder, der giver tabene.

Dirigenten gav herefter ordet til bestyrelsesformanden, idet han samtidig oplyste Lars Wismann, at han selv var cand. Jur.

Bestyrelsesformanden takkede for de rosende ord og noterede, at man både i bestyrelsen og i banken generelt var enige om nødvendigheden af åbenhed, gennemsigtighed og ordentlighed. I relation til fremlæggelse af bestyrelseskandidaternes uddannelsesmæssige baggrund var formanden enig i, at det her kunne gøres bedre, og at informationen fremadrettet ville blive medtaget.

Formanden oplyste, at han selv er cand.polit., og at han før det havde været optaget af geografi, geologi og geofysik. Formanden oplyste, at man i forhold til Lars Wismanns ønske, om at give oplysninger om samtlige ansatte i banken, i første omgang ville starte med at overveje supplerende oplysninger om bestyrelsen. Spørgsmålene og kommentarerne vedrørende bidragssatser, belåningsværdier og transparens m.v. overlod formanden til bankens midlertidige administrerende direktør, Jesper Nielsen.

Jesper Nielsen, midlertidig administrerende direktør, fortalte indledningsvist, at han også var cand.polit. Til punktet omkring belåningsværdier understregede Jesper Nielsen, at man ikke udelukkende forlod sig på beregningsmodeller, men at man ofte fysisk inspicerede ejendommene. Det var korrekt, at nogle kunder betalte mindre end andre, til trods for at de ikke afdrager. Dette skyldes i høj grad, at det – efter bankens overbevisning – er i alles interesse ikke at presse kunderne ud i finansielle vanskeligheder, men derimod at hjælpe dem på fode igen. Netop derfor er der en afbalanceret dialog med disse kunder, også i forhold til, hvordan de betaler deres afdrag. Jesper Nielsen forklarede, at det var svært at skabe fuld transparens i forhold til prissætningen, da denne oftest afhænger af en række forhold, såsom 'loan-to-value' samt hvilken type bolig, man køber. Under alle omstændigheder kan man få disse oplysninger i sin bank og på hjemmesiden samt en præcis beregning på, hvor man befinder sig.

Kjeld Beyer mente, at der nu var brugt meget tid på at drøfte de katastrofer, banken havde været igennem, hvorfor han i stedet ville fokusere på eventuelle nært forestående katastrofer, herunder Deutsche Banks vanskeligheder. I den forbindelse ønskedes oplyst, hvordan bestyrelsen ville forholde sig til en sammenlægning med en bank, der er i problemer. Herunder henvistes til en eventuel bankunion, idet han samtidig henviste til Krone Bank. Kjeld Beyer henviste til et kommende møde i Basel den 29. marts, hvor man skal drøfte valuta og FIA og mulighederne for at gå over til en guldbaseret valuta. Da der er tale om potentielt store ændringer for vores valutariske system, ønskede Kjeld Beyer at høre mere herom, herunder i forhold til betydningen for Danmark. I forhold til mulig sammenlægning af banker henstillede Kjeld Beyer, at man fastholdt tidligere forbehold om, at man ikke vil slå sig sammen med nogen. Hernæst kommenterede han på forhold omkring banker i USA. Kjeld Beyer nævnte dernæst de stigende udfordringer ved digitalisering, herunder i de baltiske lande, hvor udviklingen er gået for stærkt. Derudover henviste Kjeld Beyer til sin egen musik, som forklarer problematikken omkring den stigende begrænsning af den personlige frihed. Afslutningsvist opfordrede Kjeld Beyer til, at man skulle øge etikken i banken, og at man i øvrigt øgede sit fokus på autisme og han opfordrede til, at noget af den omtalte donation til en almennyttig fond i stedet gives til Autismeforeningen.

Frank Aaen, Kritiske Aktionærer, nævnte, at han fortsat manglede konkret handling bag de mange beklagelser og undersøgelser i kølvandet på hvidvask-sagen samt placering af ansvar blandt dem, der havde medvirket til forholdene. Efter hans opfattelse skyldtes problemet i høj grad bankens kultur med fokus på højst mulige indtjening og vækst samt udbyttepolitik med op til 60 % af overskuddet til aktionærerne. I tillæg hertil kom bankens fokus på aktiviteter uden for Danmark samt det forhold, at over halvdelen af bankens overskud genereres uden for Danmark. Frank Aaen fandt dette problematisk i forhold til ledelsens kontrol med forholdene. I den sammenhæng nævntes også omkostningerne for det danske samfund under finanskrisen, hvor banken styrtblødte og såvel samfund som aktionærer led store tab. Frank Aaen påpegede, at bankens målsætning derfor i stedet burde være at blive en af de tre bedste til at levere ydelser til kunderne, fremfor blandt de tre bedste til at tjene penge til aktionærerne. En indtjeningsbaseret kultur var til for stor fare for samfundet, hvorfor Frank Aaen ønskede at vide, hvorvidt formålet skal være at være bank for kunderne, bank for samfundet, eller om det overordnede mål skal være at skabe maksimalt overskud til banken.

Bestyrelsesformanden besvarede først spørgsmålene fra Kjeld Beyer, og erklærede sig enig i, at man ikke kunne forudse, hvor mange kriser fremtiden ville bringe, men at man fra bankens side vil arbejde intenst for at undgå kriser. Formanden forklarede desuden, at spørgsmålet omkring Danmarks tilgang til en bankunion var et politisk spørgsmål, men at han ikke mente, at tanken bag unionsdrøftelserne var fusion af banker. Også i forhold til spørgsmålet omkring bibeholdelsen af den danske valuta henviste formanden til, at dette er et politisk spørgsmål, men formanden noterede, at den danske befolkning allerede havde taget stilling til dette spørgsmål. Afslutningsvist kommenterede formanden, at banken ikke ville gå nærmere ind i spørgsmålet omkring IT, men at man i banken arbejder intenst på at leve op til alle bestemmelser omkring beskyttelse af persondata, herunder GDPR.

Til Frank Aaens spørgsmål noterede formanden indledningsvis, at der var rejst en række grundlæggende spørgsmål, særligt i relation til bankens kultur og om, hvorvidt det kunne være enkeltpersoners skyld, således at der kan placeres et ansvar. Formanden understregede, at ledelsen er kulturbærer i en virksomhed, og at det er en central grundsætning for banken at skabe vækst i de samfund, hvori den opererer, både i forhold til individer og virksomheder. I den forbindelse er evnen til at generere et fornuftigt afkast en god målestok. Formanden mente også, at det er vigtigt, at banken fungerer i det samfund, hvori den indgår, herunder i forhold til bankens kultur, der tager udgangspunkt i og er et resultat af en markedsøkonomi, hvori det at tjene penge står centralt. Derudover bemærkede formanden, at bankens størrelse bidrog til at skabe værdi i Norden. Dette giver blandt andet banken mulighed for at udnytte en række skalafordele, blandt andet i forhold til IT-systemer. Formanden mente ikke, at der var en modsætning mellem det at være en del af samfundet og det at drive bankvirksomhed. Dette skaber jobs og den velstand, der karakteriserer det danske samfund. Også i bredere forstand skabes velstand og vækst, og der henvistes i den forbindelse til brugen af mikrokreditter i de afrikanske lande. Formanden gjorde også gældende, at mange store, danske virksomheder på tilsvarende vis som Danske Bank vokser mere i en global sammenhæng, end hvis alene Danmark var hjemmemarkedet. Danske Bank bidrager til væksten i de virksomheder ved som en stærk finansiel institution at kunne servicere disse.

Bjørn Hansen kommenterede udskiftningerne i bestyrelsen på den ekstraordinære generalforsamling tre måneder tidligere og opfordrede til, at man også fokuserede på den tidligere direktion og muligheden for clawback. I et sådant tilfælde mente Bjørn Hansen, at tidligere administrerende direktør, Peter Straarup og bestyrelsesformand, Alf Duch Pedersen, burde tilbagebetale henholdsvis 28 mio. kr. og 24 mio. kr. Bjørn Hansen henviste til sager ved EU-domstolen, hvor et traktatbrud kan koste langt mere. Dernæst ønskede Bjørn Hansen oplysninger om priserne for opkøb foretaget i nyere tid, idet der henvistes til en lang række historiske opkøb. Bjørn Hansen kommenterede herefter på problemer i relation med bankens straks-handelssystem, som han mente ikke fungerede optimalt. Derudover henviste Bjørn Hansen til konkrete formler og formuleringer nævnt i bilag til bankens vedtægter.

Hans Bart takkede for en god beretning og havde to spørgsmål i relation hertil. Det første spørgsmål var allerede tidligere blevet stillet og besvaret i relation til risikoen for sagsanlæg for kurstab. Dernæst ønskede Hans Bart oplyst, hvad ledelsens vurdering var af risikoen for tildeling af en bøde i USA, idet Hans Bart bemærkede, at han havde svært ved at forstå, hvordan det kunne være muligt for banken potentielt at blive idømt en bøde i USA, hvor banken ikke har banklicens, og derudover ønskede han oplyst, om banken i givet fald ville betale en sådan bøde. Afslutningsvist roste Hans Bart den midlertidige administrerende direktør, Jesper Nielsen, for godt arbejde og mente, denne kunne være et godt bud på en ny permanent administrerende direktør.

Lars Pallesen præsenterede sig selv og sin baggrund og forklarede overordnet, at hans indlæg indeholdt en erklæring, et spørgsmål og en anbefaling. Førstnævnte relaterede sig til bankens

gennemgående dygtige, dedikerede og gode medarbejdere, der ifølge Lars Pallesen fortjener respekt og anerkendelse. Netop af denne årsag forblev Lars Pallesen og hans hustru aktionærer og kunder i banken. Dernæst rettede Lars Pallesen et spørgsmål til ledelsen og ønskede besvaret, hvad ledelsen ville gøre bedre for, at han igen kan være stolt af banken. Afslutningsvist rettede Lars Pallesen en anbefaling til banken i relation til bonusaflønningsform. Lars Pallesen mente, at sådan aflønningsform sjældent fører noget godt med sig, når man ser bort fra visse overgangssituationer, såsom i forbindelse med M&A-transaktioner. Lars Pallesen understregede at han ikke forstod, hvorfor der skal betales bonus for, at ledelsen passer sit arbejde med omhu og dygtighed. Han understregede, at jagten på bonus oftest var ugunstig for alle samt for moralen. Lars Pallesen opfordrede derfor til, at man som hovedregel undgår bonusaflønningsform og i stedet betaler en særdeles god fast løn til nøglemedarbejdere, også i nedgangstider. På den måde sikrer man, at der også i dårlige tider er en maksimal ledelsesindsats.

Bestyrelsesformanden rettede sig først mod en besvarelse af Bjørn Hansens spørgsmål vedrørende forslag om konkrete tilbagebetalingskrav mod en tidligere direktør og en bestyrelsesformand. Hertil bemærkedes, at dette ikke vil kunne forfølges efter så mange år. Formanden tilføjede, at bestyrelsesmedlemmer ikke tidligere eller nu modtager bonusaflønningsform. Dernæst rettede formanden sig mod spørgsmålet omkring problemer med bankens strakshandel og oplyste, at eventuelle problemer naturligvis skal undersøges, men banken var ikke bekendt med, at der skulle have været sådanne problemer.

Dernæst noterede formanden til Hans Barts spørgsmål, at banken undersøger forholdene, og at banken er i dialog med myndighederne, men at det var alt for tidligt at kunne sige noget om konkrete bøddestørrelser eller om, hvorvidt banken overhovedet vil blive pålagt bøder.

Formanden rettede sig afslutningsvist mod Lars Pallesen og takkede for forsvaret af bankens gode medarbejdere. Formanden understregede, Lars Pallesens erklæring på mange måder hang sammen med hans spørgsmål, nemlig at der var tale om en dygtig bank, der håndterer de opgaver, som den har. Tillid er noget, man skal gøre sig fortjent til, og det vil fremadrettet tage tid og kræve konkrete handlinger. Formanden bemærkede, at banken vil gøre sig fortjent til dette gennem dens handlinger i de kommende år. Formanden tog dernæst Lars Pallesens anbefaling til efterretning, men understregede også, at der – hverken i Danmark eller i banken – er et meget højt bonusniveau som set i andre lande. Formanden noterede, at størstedelen af lønudbetalingerne i Danske Bank fortsat er fast løn, hvor bonus er knyttet til noget ekstraordinært eller opnåelse af et resultatmål.

Nanna Bonde, SF Ungdom, fik ordet og noterede, at der på godt 2,5 timer inde i generalforsamlingen havde været 14 mænd på talerstolen, men kun én kvinde. Nanna Bonde opfordrede derfor ledelsen til at tage dette til efterretning og håbede, at ledelsen – som kulturbærer – vil sikre flere kvinder i ledelsen. Nanna Bonde havde i de seneste år været flov over at være aktionær i Danske Bank og henviste til de historiske mange indlæg og forslag fra SF Ungdom, som gang på gang blev stemt ned, herunder loft på medarbejderoptioner, krav om at investere 5 % af overskuddet i grøn teknologi, oprettelse af flere elevpladser, samt om at stoppe investeringer i fossile selskaber. Nanna Bonde mente, at banken havde holdt det danske samfund og dens aktionærer for nar, idet banken var opmærksom på, og gentagne gange er blevet advaret om problemerne. Nanna Bonde havde derfor store forventninger til den nye ledelse og ville vide, om dens nye ledelse mener, at banken har levet op til sit samfundsansvar som Danmarks største bank. Hvis ledelsen ikke mener, at dette har været tilfældet, ville Nanna Bonde vide, om man fremadrettet ville lytte mere til forslag fra ungdommen. Afslutningsvist ønskede Nanna Bonde svar på, hvad ledelsen anså for værende det vigtigste skridt fra at være en bank, der hvidvasker til en bank, der tager samfundsansvar.

Carl Valentin, SF Ungdom, gav Nanna Bonde ret i forhold til den skæve kønsbalance, og henstillede til en begrænsning af taletiden på generalforsamlingen. Carl Valentin mente ikke, at banken havde levet op til samfundskontrakten om, at enhver borger skal kunne stole på, at ingen banker medvirker til hvidvask, skattely eller andre samfundsundergravende handlinger. Manglende evne til at tage ansvar var et generelt problem i banksektoren, og han mente, at der, til trods for bankens mange initiativer, fortsat manglede en plan for en ny måde at drive bank på. Carl Valentin opfordrede derfor banken til som minimum offentligt at støtte op omkring et forslag om samfundsrepræsentanter i alle banker, herunder i Danske Bank.

Bjarne Kongsdal takkede indledningsvist bestyrelsesformanden for en god og ærlig beretning. Herefter fortalte Bjarne Kongsdal om sin egen tilknytning til banken gennem sit liv. Ordentlighed var i højsædet. Bjarne Kongsdal beklagede bankens situation gennem de senere år, både under finanskrisen og i relation til hvidvaskesagen, hvor der har været brugt skyklapper i direktionsslokalerne. Ifølge ham lå ansvaret derfor ikke hos bankens almindelige ansatte. Bjarne Kongsdal bemærkede, at bankens ledelse burde skamme sig. Bjarne Kongsdal håbede derfor, at man fremadrettet så mere grundigt på, hvem der fik de tillidsfulde stillinger i banken, så bankens nyansatte igen med stolthed kunne sige, at de er ansat i Danske Bank.

Bestyrelsesformanden besvarede først spørgsmålene fra Nanna Bonde, og takkede for pointering af problemet omkring kønsdiversitet. Bestyrelsen er fortsat opmærksom på at have de rigtige kompetencer, men også på at have repræsentanter fra alle de lande, banken opererer i samt en ligelig balance mellem mænd og kvinder. Formanden bemærkede også kommentaren omkring investeringer i grøn energi, som banken er meget optaget af. Dette gælder også de Forenede Nationers 17 verdensmål og realisering af Paris-aftalen. Til spørgsmålet omkring, hvorvidt man lytter nok til ungdommen anførte formanden, at det er klogt at lytte til ungdommen, hvilket man naturligvis også vil gøre fremadrettet. I forhold til bemærkningerne omkring grøn energi bemærkede formanden, at bankens aktiviteter er med til at understøtte denne udvikling. Formanden nævnte i forlængelse heraf, at han mente, at der heri lå et samfundsansvar, og at banken er meget optaget af sit samfundsansvar. Formanden nævnte derudover, at spørgsmålet omkring en samfundsrepræsentant i danske banker er et politisk spørgsmål, og at man må afvente den politiske stillingtagen.

Til Bjarne Kongsted bemærkede formanden at han forstod beretningen med fremhævelse af datidens stolthed over at have været en del af banken som et ønske om, at bankens nuværende ansatte kunne sige det samme. Formanden mente i den sammenhæng, at Danske Bank fortsat er Danmarks bedste bank, hvor der både nu og fremadrettet arbejdes hårdt på, at man kommer tilbage til, at alle medarbejdere kan sige det samme.

Jens Frederik Demant fik ordet og opfordrede til, at man genskabte tilliden til banken, idet han oplyste, at han tidligere havde fremsat forslag om, at man betalte en bod på 10 kr. per aktie. Jens Frederik Demant nævnte, at dette var blevet efterlevet til hans store overraskelse, da der blev afsat 1,5 mia. kr. til en fond. Jens Frederik Demant oplyste dog, at han nu havde fortrudt forslaget, idet dette ikke mentes at være nok. I stedet foreslog Jens Frederik Demant nu, at man ikke udbetalte udbytte for regnskabsåret 2018. På den ekstraordinære generalforsamling i december 2018, opfordrede han desuden til, at man undersøgte, om der var et strafferetligt ansvar for alle involverede, såvel ansatte som chefer. Hernæst gentog Jens Frederik Demant sit spørgsmål fra den ekstraordinære generalforsamling i forhold til, om det var muligt at tilbageholde den fratrædelsesløn, der blev udbetalt til den tidligere administrerende direktør, Thomas Borgen, samt hvorvidt man kan gøre et ansvar gældende over for den tidligere bestyrelsesformand, Ole Andersen. Jens Frederik Demant opfordrede derfor den nuværende bestyrelse til at undersøge mulighederne på ny. Afslutningsvist ønskedes også undersøgt, hvad Thomas Borgen vidste - og hvornår - i relation

til hvidvask-sagen. Jens Frederik Demant havde desuden ikke selv oplevet problemet med bankens straks-handelssystemer og var derfor uforstående overfor tidligere kommentarer herom.

Lars Wismann gentog sin tidligere opfordring om, at alle bankens medarbejders curriculum vitae skal være tilgængelige på hjemmesiden. Herefter henvendte Lars Wismann sig til den midlertidige administrerende direktør, Jesper Nielsen, og ønskede, at denne skulle trække sine kommentarer omkring belåningsværdien og prislister tilbage. Lars Wismann fremhævede i særdeleshed belåning og rabat til andelsforeninger og erhvervs-kunder, som han ikke mente var korrekt besvaret.

Ole Schultz ønskede oplyst, hvordan banken kan minimere miljøforhold samtidig med, at man tilbyder investering i fossile selskaber, hvilket ikke støtter de Forenede Nationers klimamålsætning.

Jacob Klivager, SF Ungdom, fik ordet og opfordrede til, at Danske Bank skal være en bank for det danske samfund og ikke kun for aktionærerne. Der burde være større forventninger til banken, herunder grundet dens rolle i samfundet. Man må ikke vende det blinde øje til kriminel aktivitet med henblik på at opnå profit. Jacob Klivager forventede, at banken tog sine værdier alvorligt, og blev moralens vogter frem for moralens fange, og derigennem levede op til sit ansvar. Jacob Klivager mente, at banken igennem en årrække i stedet har tilsmudset de værdier, som Danmark er kendt for ude i verden. Med respekt for behovet for at tjene penge, mente han dog, at behovet herfor var blevet uanstændigt og han opfordrede til, at man ændrer bankkulturen, herunder bør man genoptage drøftelserne omkring indsættelse af en samfundsrepræsentant i bestyrelsen. Afslutningsvist opfordrede Jacob Klivager til, at de øvrige aktionærer bakkede op omkring forslaget om en opdeling af banken og om samfundsrepræsentanter i bankbestyrelser. Han ønskede bestyrelsens svar på, om man fra bankens side har til hensigt fremadrettet at leve op til det, at være "den danske bank".

Bestyrelsesformanden kommenterede på indlæggene ved først at adressere forslaget fra Jens Frederik Demant om at opgive fonden. Dette kunne formanden ikke støtte, idet bestyrelsen har besluttet, at banken ikke skal drage fordel af bruttoindtægterne fra aktiviteterne fra non-resident porteføljen i Estland – dette sker med henblik på at understøtte den kommercielle udvikling i banken. Formanden noterede sig forslaget, men holdt fast i bestyrelsens beslutning. I relation til opfordringen til at gennemgå alle bankens ansattes involvering i sagen understregede formanden, at undersøgelser allerede var – og fortsat blev – foretaget. Formanden nævnte, at det derfor vil være myndighederne, der tager affære, hvis nogle af bankens medarbejdere har foretaget sig straf- eller ansvarspådragende handlinger. Formanden understregede, at man var klar til at gå hele vejen for at få sat punktum i sagen, men at man ikke ville skride til handling uden grundlag.

Til Lars Wismann gentog bestyrelsesformanden, at han var enig i punktet omkring fremlæggelse af bestyrelsens uddannelsesmæssige baggrund, men mente at det var kvaliteten – frem for den formelle uddannelse – der var relevant for rådgivningen fra bankens øvrige ansatte, hvorfor information om de enkelte ansattes baggrund for nuværende ikke ville blive lagt på hjemmesiden.

Til Ole Schultz svarede bestyrelsesformanden, at banken allerede var meget aktiv i forhold til at understøtte den nuværende udvikling i det danske samfund omkring en grøn omstilling, herunder i relation til, hvordan banken agerer overfor større danske virksomheder, der er kunder i banken. På den måde bidrager man til at arbejde mod en realisering af Paris-aftalens målsætninger.

Bestyrelsesformanden understregede i relation til Jacob Klivagers kommentarer, at banken på ingen måde vender det blinde øje til økonomisk kriminalitet. Banken beklager den nuværende situation, og vil gøre alt, hvad den kan for at komme til bunds i sagen gennem aktivt samarbejde med myndighederne. Formanden var også bevidst omkring det ansvar det var at bære navnet

'Danske Bank', hvorfor man arbejder hårdt på at genoprette tilliden til og stoltheden over at være kunde i Danske Bank. Formanden nævnte afslutningsvis, at netop tilliden havde været et problem, men at det at have tillid til hinanden i en stigende digitaliseret og globaliseret verden kræver, at man sørger for at have effektive kontrolsystemer på plads.

Jesper Nielsen, midlertidig administrerende direktør, adresserede herefter kommentarerne fra Lars Wismann, og fremhævede, at der for andelsforeninger gælder en mere generel prislister, hvor man indregner 1,2 % i bidrag, ligesom i relation til erhverv, men at sagerne derudover sendes i udbud. Herefter tilbød Jesper Nielsen, at han og Lars Wismann sammen kunne gennemgå Lars Wismanns forslag til banken, hvilket Lars Wismann takkede 'ja' til.

Jan Steen Knudsen spurgte herefter til bankens langsigtede finansielle målsætninger, idet man tidligere havde konkrete målsætninger for egenkapitalforrentningen, f.eks. 12 % eller 12,5 %, som man nemt kunne kontrollere. Jan Steen Knudsen mente, at den nuværende målsætning om at være blandt top-3 sammenlignelige banker i norden, er meget upraktisk, da det er svært at tjekke, hvorvidt banken er blandt top-3 af nordiske sammenlignelige banker. Hertil spurgte Jan Steen Knudsen om bestyrelsen virkelig mente, at dette var en bedre målsætning, og hvis ja, hvordan banken i 2018 havde placeret sig i forhold til målsætningen. Skulle man i stedet indføre et konkret tal for målsætningen igen, og i bekræftende fald ønskedes det oplyst, om tallet i så fald ville være omkring 11 %.

Philip Stone fik ordet og sagde, at han overvejede at skifte bank på grund af bankens klimapolitik, idet han var oprørt over formandens kommentarer i relation til klima. Philip Stone understregede, at såfremt banken fortsætter med at investere i fossile brændstoffer, sættes klodens fremtid over styr, fordi man bidrager til ødelæggelse af livet på Jorden. Philip Stone henviste herefter til World Economic Forums risikoanalyse 'Global Risks Report 2019', hvor fire ud af fem af de største risici relaterede sig til klimaforandringer, og han gennemgik herefter de identificerede risici med henvisning til bankens målsætning, som denne er angivet på hjemmesiden og sammenholdt med investeringsoversigten. Af sidstnævnte fremgik en række fossile selskaber, hvilket ikke var tilfredsstillende. Det blev endvidere påpeget, at risici i forbindelse med søgsmål ikke var nævnt, og Philip Stone henviste til en række amerikanske eksempler på sådanne søgsmål. Philip Stone opfordrede afslutningsvist til, at Danske Bank skal forpligte sig til at afvikle sine investeringer i fossile brændsler.

Kjeld Beyer ønskede oplyst, hvad det vil betyde, at Donald Trump har til hensigt at nationalisere Federal Bank Reserve, hvilket i hans optik medfører en stor omlægning af banksektoren. Herefter henviste Kjeld Beyer til risici for sterilitet og klimapåvirkninger som følge af den stigende brug af 5G-netværk. Afslutningsvist ønskede han oplyst, om der var gratis parkering.

Bestyrelsesformanden rettede sig først mod Jan Steen Knudsens ønske om mere langsigtede og absolutte målsætninger for forrentning af egenkapitalen. I den forbindelse er det mere hensigtsmæssigt både i relation til de makroøkonomiske tendenser og i relation til samfundsansvar, at benytte relative målsætninger frem for absolutte, så man ikke jagter specifikke tal. Konkret i 2018 placerede Danske Bank sig som nummer fem ud af seks blandt nordiske banker, og banken nåede derfor ikke sin målsætning.

Til Philip Stone beklagede formanden, hvis han havde oprevet ham, idet formanden mente, at det var vigtigt at prioritere færre fossile investeringer, herunder i lyset af målsætningen om at være fossilfri i 2050. Formanden understregede, at banken gør meget for at leve op til klimamål, og at man er godt på vej. I tillæg hertil bemærkede formanden, at flere af de omtalte selskaber allerede var inde i en transformation fra at være olieselskaber til at være energiselskaber, hvorfor formanden

på den baggrund mente, at der var behov for en nuancering, og at der var behov for en omhyggelig analyse af, hvordan de enkelte selskaber bidrager, således at man på den baggrund kan træffe beslutning om, hvilke selskaber man ønsker at investere i. Formanden mente på den baggrund ikke, at banken opfordrede til investering i fossile brændsler.

Formanden rettede sig afslutningsvist mod spørgsmålet fra Kjeld Beyer, men mente ikke, at han kunne vurdere Donald Trumps intentioner i forhold til en nationalisering af Federal Reserve og oplyste hertil, at det danske samfunds pengepolitik forvaltes af Nationalbanken.

Dirigenten henviste til indkaldelsen, hvoraf det fremgik under hvilke omstændigheder der var gratis parkering.

Da der ikke var yderligere indlæg lukkede dirigenten for debatten om beretningen og konstaterede, at denne var taget til efterretning.

Ad punkt 2) Forelæggelse af årsrapport for 2018 til godkendelse

Dirigenten spurgte, om der var yderligere bemærkninger til årsrapporten end dem, der allerede var i relation til regnskabet og henviste til sine tidligere præciseringer omkring udsendelsen af årsrapporten for 2018 den 1. februar 2019.

Gunnar Mikkelsen fik ordet og takkede formanden for tidligere svar, idet han dog ikke mente, at formanden fyldestgørende havde svaret på det, som spørgsmålet relaterede sig til. Under henvisning til uddrag fra Bruun & Hjejle-rapporten henvendte Gunnar Mikkelsen sig til bankens revisor, Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, og anmodede om svar på, hvorfor revisor ikke havde identificeret den omfattende hvidvask i årene 2015-2016 i forhold til non-resident porteføljen, samt hvorfor revisor ikke i de pågældende år havde meddelt supplerende oplysninger i revisionspåtegningen for Danske Bank, når Deloitte også varetog revisionen her, idet det samtidig blev nævnt, at der ifølge advokatundersøgelsen ikke blev rådgivet om spørgsmålet på koncernniveau. Under henvisning til Bruun & Hjejle-rapporten, ønskede Gunnar Mikkelsen også oplyst, hvilken begrundelse Deloitte mente at have for ikke at gøre opmærksom på bankens tilsidesættelse af dens retlige forpligtelser i form af revisors afgivelse af supplerende oplysninger i revisionspåtegningen. Derudover ønskede Gunnar Mikkelsen at vide, om Deloitte ville undskylde for mangler ved den udførte revision og manglende rapportering til den øverste ledelse og aktionærerne. Gunnar Mikkelsen spurgte ind til, hvilket kvantitativt væsentlighedsniveau, der var anvendt af revisor ved udførelsen af den lovpligtige revision for 2018. I forlængelse heraf blev revisor bedt om at forklare de afgørende kriterier for - og under hvilke omstændigheder - Deloitte besluttede, at forhold, som direkte vedrører bankens virksomhed, og som, hvis det blev offentliggjort, må antages at have en samfundsskadelig virkning, ikke skulle medtages i revisionspåtegningen. Gunnar Mikkelsen ønskede også forklaret, hvordan omsætningen af bankens aktier kan ske på et veloplyst grundlag, hvis der foreligger urigtige eller ufuldstændige oplysninger i årsrapporten, som banken samt øvrige brugere af regnskabspåtegningen ikke gøres opmærksomme på. Gunnar Mikkelsen ønskede derfor oplyst, om der kunne gives konkrete eksempler på, hvornår revisor har undladt at meddele oplysninger til aktionærerne i revisionspåtegningen, samt hvorvidt Deloitte hæfter for mulige tab for udeladelse af sådanne relevante oplysninger, såfremt disse – hvis oplyst – ville have haft en negativ påvirkning på aktiekursen. I tillæg hertil ønskede Gunnar Mikkelsen forklaret, hvordan Deloitte ikke kunne være bekendt med forhold vedrørende hvidvask og nedlukning af non-resident porteføljen i 2015. Han mente således, at selskabsmeddelelsen dermed var urigtig og vildledende. Derudover ønskedes oplyst, hvornår Deloitte blev bekendt med Wolfbergs-undersøgelsesskemaets implementering, samt hvornår Deloitte konstaterede, at bankens anvendelse af digitale værktøjer og foranstaltninger, herunder særligt anvendelsen af Wolfsberg-

skemaet mod hvidvask, fungerede tilfredsstillende. Under henvisning til Bruun & Hjejle-rapporten ønskede Gunnar Mikkelsen også en redegørelse for, hvorfor revisor ikke havde medtaget visse oplysninger og forhold i revisionsprotokollen, herunder mangler ved bankens interne kontroller og procedurer vedrørende hvidvask. Gunnar Mikkelsen fremhævede i relation hertil formålet med revisionsprotokollatet som et kommunikationsværktøj til bestyrelsen, herunder oplysning om forhold vedrørende uregelmæssigheder og svindel - samt hvorvidt blandt andet de interne kontroller er af høj standard eller ej.

Statsautoriseret revisor, Erik Holst Jørgensen, Deloitte, fik herefter ordet til besvarelse af Gunnar Mikkelsens spørgsmål. Indledningsvist blev det oplyst, at der havde været redaktionelle fejl i revisionspåtegningen for årsrapporten 2018, hvorfor regnskabet blev offentliggjort på ny som tidligere oplyst af dirigenten. Herefter påpegede Erik Holst Jørgensen, at Deloitte's påtegning og de enkelte afsnit heri fulgte internationale revisionsstandarder, blandt andet i relation til de såkaldte "Key Audit Matters", hvor der er mulighed for, at revisor grundet lokale forhold kan undlade af orientere om særlige forhold. Erik Holst Jørgensen oplyste, at dette dog ikke har været relevant i relation til banken, hvor alt var medtaget. Til spørgsmålene omkring, hvorledes man reviderede hvidvask, oplyste revisor, at dette var en opgave for bankens interne revision, der rapporterede om eventuelle findings til bestyrelsen med kopi til Finanstilsynet. Erik Holst Jørgensen oplyste i tillæg hertil, at den eksterne revisors opgave derimod består i at vurdere, om regnskabet giver et retvisende billede. Derudover blev det oplyst, at opgavefordelingen mellem intern og ekstern revision blev ændret i forbindelse med, at Deloitte tiltrådte som revisor for banken, men at intern revision fortsat har ansvaret for interne processer og compliance. Det blev oplyst, at Deloitte forholder sig til de relevante konklusioner fra den interne revisions protokollat og tager stilling til, hvad der skulle påvirke indholdet i Deloitte's protokollat. I tillæg hertil nævnte Erik Holst Jørgensen, at protokollater fra både intern og ekstern revision er omfattet af tavshedspligt, og at de udelukkende er stilet til bestyrelsen. Det, der kan kommunikeres eksternt, er revisionspåtegningen på årsrapporten – altså hvorvidt regnskabet giver et retvisende billede. Det blev bemærket, at der for regnskabsåret 2018 er afgivet en såkaldt "blank påtegning". I forhold til hvidvaksituationen var der i år regnskabsmæssigt tale om en vurdering af, hvorvidt der var tale om en eventualforpligtelse eller en forpligtelse, der skulle indregnes i regnskabet. For 2018 var det bankens vurdering, at man i forhold til mulige hvidvaskovertrædelser i Estland ikke på nuværende tidspunkt kunne opgøre sandsynligheden for bøder eller den mulige størrelse af eventuelle bøder pålideligt, og dette forhold er derfor omtalt under eventualforpligtelser i en regnskabsnote. Deloitte var enige i denne regnskabsmæssige konklusion. I relation til de øvrige spørgsmål bemærkede Erik Holst Jørgensen, at omtale af myndighedsundersøgelser klart fremgik af Key Audit Matters, og at Deloitte havde undersøgt sådanne, blandt andet ved indhentelse af udtalelser fra advokater involveret i sagerne på tidspunktet for aflæggelsen af årsregnskabet. Afslutningsvist adresserede revisor, at der ikke i Danmark er kutyme for at oplyse om væsentlighedsniveauet for den udførte revision, men at der for koncernen af Deloitte var fastsat et væsentlighedsniveau på 1,3 mia. kr. Alt er derfor medtaget i revisionspåtegningen. I forhold til spørgsmålet vedrørende omsætningen af bankens aktier, overlod revisor besvarelse heraf til bankens ledelse.

Gunnar Mikkelsen bemærkede, at revisors besvarelse kom langt videre omkring end de stillede spørgsmål, og at besvarelsen ikke reflekterede alle spørgsmålene. Gunnar Mikkelsen understregede, at det til trods for, at den interne revision nu forestod bankens kontroller, fortsat var Deloitte, der havde ansvaret for revision af banken, samt hvorvidt der var fornødne procedurer til at imødegå hvidvask. Henvisningen til internationale standarder prægede naturligvis revisionens udformning, men den danske revisorlov og erklæringsbekendtgørelsen hertil skulle fortsat efterleves af danske revisorer ifølge Gunnar Mikkelsen. Gunnar Mikkelsen ønskede herefter oplyst, hvorvidt Deloitte fortsat ikke mente, at banken havde overtrådt nogle regler i forhold til hvidvaskloven.

Statsautoriseret revisor, Erik Holst Jørgensen, Deloitte tilkendegav, at han ikke havde yderligere kommentarer.

Dirigenten konstaterede herefter, på baggrund af de faldne bemærkninger og spørgsmål, at ingen aktionærer havde fremført indvendinger mod godkendelse af årsrapporten, hvorfor denne var godkendt. Der blev ikke begæret afstemning.

Ad punkt 3) Forslag til beslutning om anvendelse af overskud i henhold til den godkendte årsrapport

Det var oplyst, at årets resultat i Danske Bank A/S for 2018 var på 14.691 mio. kr. Der var stillet forslag om (i) udbetaling af udbytte på 8,5 kr. pr. aktie a nominelt 10 kr., svarende til 7.616 mio. kr. eller 51 pct. af årets resultat i Danske Bank-koncernen, (ii) overførsel af 213 mio. kr. fra "Reserve efter indre værdis metode", (iii) overførsel af 781 mio. kr. til "Hybrid kernekapitals andel af årets resultat", samt (iv) overførsel af 6.507 mio. kr. til "Overført overskud".

I forslaget var der i øvrigt henvist til årsrapporten (Annual Report 2018), side 209.

Dirigenten spurgte, om forslaget til disponering af årets resultat kunne godkendes af generalforsamlingen, idet det blev bemærket, at aktionær Jens Frederik Demant tidligere på generalforsamlingen havde foreslået, at man undlod at udbetale udbytte.

Jens Frederik Demant fastholdte sit tidligere forslag om at undlade at udbetale udbytte med henblik på at konsolidere banken og genskabe tilliden til banken, herunder for at vise, at aktionærene tager emnet alvorligt. Aktionæren nævnte, at det måske kunne give et forkert signal, da han tidligere havde foreslået at undlade at donere de penge, som var tjent på hvidvask i Estland til en fond, idet det blev præciseret, at aktionærens forslag gik ud på, at man i stedet skulle afvente antallet og størrelsen af de mulige bøder, og i stedet eventuelt aflevere de 1,5 mia. kr. i statskassen som en bod og en undskyldning i stedet for at give pengene til en fond. Jens Frederik Demant frafaldt dog kravet om at gennemføre en egentlig afstemning.

Dirigenten spurgte herefter, om der var øvrige aktionærer, der ønskede en afstemning. Dette var ikke tilfældet, og dirigenten konstaterede herefter med generalforsamlingens tilslutning, at der ikke var yderligere indvendinger mod godkendelse af forslaget om resultatdisponering, hvorfor forslaget var godkendt.

Ad punkt 4) Valg af medlemmer til bestyrelsen

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen foreslog genvalg af Lars-Erik Brenøe, Karsten Dybvad, Jan Thorsgaard Nielsen, Jens Due Olsen og Carol Sergeant. Det var oplyst, at Ingrid Bonde, Rolv Erik Ryssdal og Hilde Tonne ikke stillede op til genvalg til bestyrelsen.

Derudover blev det oplyst, at bestyrelsen indstillede Christian Sagild, Bente Avnung Landsnes og Gerrit Zalm til nyvalg til bestyrelsen.

Nærmere information om kandidaternes kompetencer, uafhængighed, baggrund og øvrige ledelseshverv fremgik af bilag 1 til indkaldelsen, idet der for så vidt angår Bente Avnung Landsnes henvises til selskabsmeddelelse no. 6/2019 af 12. marts 2019, der også indeholdt information om kandidatens kompetencer, uafhængighed, baggrund og øvrige ledelseshverv. Endelig henvises til plancher, der blev vist på storskærm.

Dirigenten gav herefter ordet til bestyrelsesformanden som begrundede bestyrelsens forslag samt kommenterede på bestyrelsens sammensætning og kompetencer.

Bestyrelsesformanden nævnte, at bestyrelsen arbejder med en kompetenceprofil, som tilpasses løbende. Efter bestyrelsens opfattelse har den foreslåede bestyrelse en bred sammensætning i forhold til kompetencer, international erfaring og nationalitet, og der er tale om et rigtigt godt match, når man sammenholder kompetenceprofilen med bestyrelsens sammensætning. Der henvises til hjemmesiden, hvor kompetenceprofilen er tilgængelig.

Bestyrelsesformanden oplyste dernæst, at Ingrid Bonde, Rolv Erik Ryssdal og Hilde Tonne havde valgt ikke at genopstille til bestyrelsen. Bestyrelsesformanden præsenterede herefter Bente Avnung Landsnes, Christian Sagild og Gerrit Zalm, der var på nyvalg til bestyrelsen. Det blev angivet, at alle tre kandidater vil kunne supplere bestyrelsens kompetencer, både i forhold til det strategiske fokusområde og i det meget vigtige fremadrettede arbejde med at genvinde den tillid, som banken har mistet. Derudover blev det oplyst, at alle tre kandidater er at betragte som uafhængige i henhold til Anbefalingerne for god Selskabsledelse.

Afslutningsvist nævnte formanden, at nomineringsudvalgets arbejde ikke stopper her, da bestyrelsen fortsat mangler repræsentanter fra to væsentlige lande, nemlig Sverige og Finland, og at man derfor vil arbejde videre på at finde egnede kandidater til næste års generalforsamling. Det blev endvidere oplyst, at man fremadrettet vil være meget opmærksomme på at afbalancere kompetencer, geografier, landerepræsentation og køn.

Afslutningsvis nævnte formanden, at man i bestyrelsen er meget tilfredse med, at Carol Sergeant har indvilliget i at genopstille til bestyrelsen, på trods af at det tidligere var blevet tilkendegivet, at hun ikke ville genopstille, herunder med henblik på at sikre kontinuitet i en bestyrelse, der ellers stort set kun består af nye medlemmer.

Dirigenten spurgte, om der var kommentarer til forslaget eller andre kandidater til bestyrelsen.

Dirigenten konstaterede, at der ikke fremkom andre forslag til kandidater og fastslog herefter, at Lars-Erik Brenøe, Karsten Dybvad, Jan Thorsgaard Nielsen, Jens Due Olsen, Carol Sergeant, Christian Sagild, Bente Avnung Landsnes og Gerrit Zalm var valgt som medlemmer af bestyrelsen.

Ad punkt 5) Valg af ekstern revision

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde stillet forslag om genvalg af Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab som revisor i overensstemmelse med revisionsudvalgets indstilling. Det fremgik af forslaget, at revisionsudvalget i sin indstilling ikke var blevet påvirket af tredjemand, og at det ikke havde været underlagt restriktioner, der begrænser generalforsamlingens valg til bestemte kategorier af eller lister over statsautoriserede revisorer eller revisionsfirmaer.

Bestyrelsesformanden motiverede kort bestyrelsens forslag. Formanden oplyste i den forbindelse, at Deloitte var blevet valgt af generalforsamlingen i 2015, og bemærkede at Deloitte er et anerkendt og internationalt revisionsfirma med stor ekspertise indenfor finansiel revision. Banken er meget tilfreds med samarbejdet og de ydelser som leveres.

Dirigenten gav herefter ordet til aktionær Gunnar Mikkelsen.

Aktionær Gunnar Mikkelsen fik herefter ordet og noterede, at han havde et forslag på dagsordenen, som det ikke gav mening at vente med behandling af til senere på generalforsamlingen, hvorfor

Gunnar Mikkelsen i stedet tog stilling til valg af revisor under dette dagsordenspunkt. Gunnar Mikkelsen kunne ikke anbefale genvalg af Deloitte. Gunnar Mikkelsen nævnte, at han gerne havde set, at bestyrelsen forud for generalforsamlingens afholdelse havde responderet på hans forslag under punkt 13.5 om afskedigelse af den eksterne revision ved i stedet at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling senere på året, hvor bestyrelsen og revisionsudvalg forinden kunne have gennemført et udbud med henblik på at identificere et alternativ til den nuværende eksterne revisor. Gunnar Mikkelsen noterede sig, at banken er tilfreds med samarbejdet og de leverede ydelser, hvortil det blev bemærket, at Gunnar Mikkelsen ikke var i stand til at vurdere dette. Som aktionær ville han være mere tryk i den aktuelle situation, hvis revisor som minimum havde benyttet sig af muligheden for at afgive supplerende oplysninger i revisionspåtegningerne i perioden fra 2007 og frem til i dag. Gunnar Mikkelsen konkluderede herefter, at der efter hans opfattelse var væsentlige grunde til at fravælge Deloitte som bankens revisor, og Gunnar Mikkelsen henviste i den forbindelse blandt andet til SØIKs sigtelse af banken samt til andre eksempler på sager rettet mod Deloitte, herunder en undersøgelse foretaget af Erhvervsstyrelsen, der resulterede i en påtale, samt et retssag, hvor Deloitte blev erklæret inhabil.

Kjeld Beyer kommenterede, at han i sin karriere som revisor og regnskabschef havde oplevet at måtte frabede sig et job grundet forhold i ledelsen, som han ikke kunne stå inde for. Med henblik på at højne etikken i det danske samfund mente Kjeld Beyer ikke, at man kunne genvælge dem, der burde have opdaget problemerne. Kjeld Beyer bemærkede hertil, at regnskabschefen i IT Factory ikke kunne have været uvidende om forholdene i selskabet, og Kjeld Beyer mente, at samme gjorde sig gældende i den nuværende hvidvask-sag. Afslutningsvis oplyste Kjeld Beyer, at han ville stemme imod bestyrelsens forslag om genvalg af Deloitte.

Jens Frederik Demant fik ordet og nævnte alene, at han også ønskede at stemme imod bestyrelsens forslag.

Dirigenten oplyste, at der ikke var andre kandidater, hvorefter han med generalforsamlingens tilslutning konstaterede, at forslaget om valg af ekstern revisor var vedtaget.

Ad punkt 6) Bestyrelsens forslag til vedtægtsændringer

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde fremsat tre forslag til vedtægtsændringer under dagsordenens punkter 6.a - 6.c.

Ad punkt 6.a) Forslag om nedsættelse af Danske Banks aktiekapital, jf. vedtægternes § 4, stk. 1

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde stillet forslag om, at Danske Banks aktiekapital blev nedsat med nominelt 337.690.000 kr. fra nominelt 8.959.536.210 kr. til nominelt 8.621.846.210 kr. ved annullering af en del af Danske Banks beholdning af egne aktier.

Det var oplyst, at nedsættelsen af aktiekapitalen juridisk anses for at være en udlodning til aktionærerne, da beløbet, hvormed aktiekapitalen blev nedsat, var udbetalt til Danske Banks aktionærer som betaling for aktier erhvervet af Danske Bank. Efter godkendelse af forslaget vil Danske Banks beholdning af egne aktier blive reduceret med 33.769.000 aktier á nominelt 10 kr. Disse aktier er tilbagekøbt under Danske Banks aktietilbagekøbsprogram, der er gennemført i perioden fra den 5. februar 2018 til den 3. oktober 2018 for et samlet beløb på 6.929.926.100 kr., hvilket indebar, at der ud over den nominelle kapitalnedsættelse var udbetalt 6.592.236.100 kr. til aktionærerne, jf. selskabslovens § 188, stk. 1, nr. 2. Kapitalnedsættelsen skete således til overkurs,

idet den sker til kurs 205,22 (afrundet), svarende til den gennemsnitlige kurs, som hver aktie á nominelt 10 kr. var købt tilbage til.

Det var som følge heraf foreslået at ændre vedtægternes § 4, stk. 1, til følgende formulering med virkning fra kapitalnedsættelsens gennemførelse:

”Bankens selskabskapital (aktiekapital) udgør 8.621.846.210 kr. Selskabskapitalen (aktiekapitalen) er fuldt indbetalt.”

Idet der ikke var kommentarer til forslaget, konstaterede dirigenten med generalforsamlingens tilslutning, at forslaget var vedtaget med den fornødne majoritet.

Ad punkt 6.b) Forslag om forlængelse og reduktion af bestyrelsens eksisterende bemyndigelse til at forhøje aktiekapitalen med fortegningsret for aktionærerne, jf. vedtægternes § 6, stk. 1 og stk. 2

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde stillet forslag om, at bemyndigelsen til med fortegningsret for Danske Banks aktionærer at forhøje Danske Banks aktiekapital og til at optage lån mod obligationer eller andre gældsbreve med adgang til konvertering til aktier (konvertible lån) blev forlænget fra den 1. marts 2023 til den 1. marts 2024 samt reduceret fra 1.790.000.000 kr. til 1.720.000.000 kr., hvorved bemyndigelsen svarer til mindre end 20 pct. af Danske Banks nominelle aktiekapital (efter gennemførelse af den under punkt 6.a. foreslåede nedsættelse af aktiekapitalen). Formålet med forslaget var at give Danske Bank bedre mulighed for om nødvendigt at rejse kapital.

Det var som følge heraf foreslået, at vedtægternes § 6, stk. 1 og stk. 2, fik følgende formulering:

”Stk. 1. Bestyrelsen er bemyndiget til indtil den 1. marts 2024 at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital) med indtil 1.720.000.000 kr. Kapitaludvidelsen (aktieudvidelsen) kan gennemføres ved en eller flere forhøjelser mod kontant betaling. Bankens kapitalejere (aktionærer) har efter reglen i § 5, første stykke, ret til forholdsmæssig tegning heraf.

Stk. 2. Bestyrelsen er tillige bemyndiget til indtil den 1. marts 2024 ad en eller flere gange at optage lån mod obligationer eller andre gældsbreve med en adgang til konvertering til kapitalandele (aktier) (konvertible lån), og bestyrelsen er bemyndiget til at foretage den dertilhørende kapitalforhøjelse. Konvertible lån kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til den maksimale kapitalforhøjelse, der kan gennemføres inden for bemyndigelsen til at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital), jf. første stykke, ifølge den ved optagelsen fastsatte konverteringskurs i lånebetingelserne. Udnyttelse af nærværende bemyndigelse reducerer bemyndigelsen i stykke 1 til at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital) tilsvarende. Ved bestyrelsens beslutning om optagelse af konvertible lån anses bemyndigelsen til at forhøje selskabskapitalen (aktiekapitalen), jf. første stykke, for udnyttet med et beløb svarende til den maksimale konverteringsret. Konverteringsfristen kan fastsættes til en længere periode end 5 år efter optagelsen af det konvertible lån. Bankens kapitalejere (aktionærer) har ret til forholdsmæssig tegning af konvertible lån. Bestyrelsens beslutning om optagelse af konvertible lån skal optages i vedtægterne, og bestyrelsen er bemyndiget hertil.”

Forslaget medførte ingen ændring af vedtægternes § 6, stk. 3 og stk. 4.

Dirigenten spurgte herefter, om der var kommentarer eller spørgsmål til forslaget. Det var ikke tilfældet, hvorfor dirigenten konstaterede, at forslaget var vedtaget med den fornødne majoritet.

Ad punkt 6.c) Forslag om forlængelse og reduktion af bestyrelsens eksisterende bemyndigelse til at forhøje aktiekapitalen uden fortegningsret for aktionærerne, jf. vedtægternes § 6, stk. 5 og stk. 6

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde stillet forslag om, at bemyndigelsen til uden fortegningsret for Danske Banks aktionærer at forhøje Danske Banks aktiekapital og til at optage lån mod obligationer eller andre gældsbreve med adgang til konvertering til aktier (konvertible lån) blev forlænget fra den 1. marts 2023 til den 1. marts 2024 samt reduceret fra 895.000.000 kr. til 860.000.000 kr., hvorved bemyndigelsen svarer til mindre end 10 pct. af Danske Banks nominelle aktiekapital (efter gennemførelse af den under punkt 6.a. foreslåede nedsættelse af aktiekapitalen). Formålet med forslaget var at give Danske Bank bedre mulighed for om nødvendigt at rejse kapital.

Det var som følge heraf foreslået, at vedtægternes § 6, stk. 5 og stk. 6, fik følgende formulering:

”Stk. 5. Bestyrelsen er bemyndiget til indtil den 1. marts 2024 at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital) med indtil 860.000.000 kr. Kapitaludvidelsen (aktieudvidelsen) kan gennemføres ved en eller flere forhøjelser. Bankens kapitalejere (aktionærer) har ikke ret til forholdsmæssig tegning heraf. De nye kapitalandele (aktier) skal som følge heraf udbydes til markedskurs. Kapitaludvidelsen (aktieudvidelsen) kan ske mod kontant betaling, gældskonvertering eller som vederlag i forbindelse med bankens overtagelse af bestående virksomhed.

Stk. 6. Bestyrelsen er tillige bemyndiget til indtil den 1. marts 2024 ad en eller flere gange at optage lån mod obligationer eller andre gældsbreve med en adgang til konvertering til kapitalandele (aktier) (konvertible lån), og bestyrelsen er bemyndiget til at foretage den dertilhørende kapitalforhøjelse. Konvertible lån kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til den maksimale kapitalforhøjelse, der kan gennemføres inden for bemyndigelsen til at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital), jf. femte stykke, ifølge den ved optagelsen fastsatte konverteringskurs i lånebetingelserne for obligationerne eller gældsbrevene. Udnyttelse af nærværende bemyndigelse reducerer bemyndigelsen i stykke 5 til at forhøje bankens selskabskapital (aktiekapital) tilsvarende. Ved bestyrelsens beslutning om optagelse af konvertible lån anses bemyndigelsen til at forhøje selskabskapitalen (aktiekapitalen), jf. femte stykke, for udnyttet med et beløb svarende til den maksimale konverteringsret. Konverteringsfristen kan fastsættes til en længere periode end 5 år efter optagelsen af det konvertible lån. Bankens kapitalejere (aktionærer) har ikke ret til forholdsmæssig tegning af konvertible lån. Bestyrelsens beslutning om optagelse af konvertible lån skal optages i vedtægterne, og bestyrelsen er bemyndiget hertil.”

Forslaget medførte ingen ændring af vedtægternes § 6, stk. 7-10.

Jens Frederik Demant noterede, at forslaget var uden fortegningsret for de eksisterende aktionærer, hvorfor han ønskede at stemme imod forslaget. Jens Frederik Demant afstod fra at kræve en egentlig afstemning, idet han dog tilføjede, at man ved at undlade at udbetale udbytte ville have haft en god ”buffer”.

Dirigenten konstaterede herefter med generalforsamlingens tilslutning, at forslaget var vedtaget med den fornødne majoritet.

Ad punkt 7) Bestyrelsens forslag om fornyelse og forlængelse af den eksisterende bemyndigelse til at erhverve egne aktier

Dirigenten oplyste, at dette var et tilbagevendende punkt på dagsordenen. Bestyrelsen beder således generalforsamlingen om en forlængelse af den eksisterende bemyndigelse, så Danske Bank fortsat kan handle med Danske Bank aktier.

Det var oplyst, at bestyrelsen foreslog følgende bemyndigelse vedtaget:

Bestyrelsen foreslår, at generalforsamlingen forlænger den eksisterende bemyndigelse til bestyrelsen til at erhverve egne aktier, således at bestyrelsen i perioden indtil den 1. marts 2024 kan lade Danske Bank og koncernen erhverve egne aktier – til eje eller pant – svarende til i alt 10 pct. af Danske Banks aktiekapital på bemyndigelsestidspunktet, dog således at Danske Banks beholdning af egne aktier ikke overstiger 10 pct. af Danske Banks aktiekapital. I forbindelse med køb af egne aktier må prisen på aktierne ikke afvige mere end 10 pct. fra den på Nasdaq Copenhagen noterede kurs på erhvervelsestidspunktet.

Dirigenten spurgte, om der var kommentarer til forslaget, hvilket ikke var tilfældet. Dirigenten konstaterede med generalforsamlingens tilslutning, at forslaget var vedtaget.

Ad punkt 8) Bestyrelsens forslag til bestyrelshonorarer for 2019

Dirigenten henviste til beskrivelsen i indkaldelsen, hvoraf det fremgik, at basishonoraret, formandens honorar, næstformandens/mændenes honorar og tillægshonoraret for udvalgsarbejde forbliver uændrede sammenlignet med 2018.

Derudover oplyste dirigenten, at bestyrelsen havde til hensigt at etablere et nyt permanent udvalg med ansvar for adfærd, compliance og kultur. Det nye udvalg vil blive kaldt Conduct & Compliance-udvalget. Bestyrelsen havde fremsat forslag om, at den nuværende honorarstruktur for henholdsvis Revisionsudvalget og Risiko-udvalget tilsvarende skal gælde for det nye Conduct & Compliance-udvalg.

Bestyrelsesformanden bemærkede, at bestyrelsens forslag tog afsæt i bankens nuværende situation, hvorfor man havde fundet det rigtigst ikke at foreslå ændringer i honorarerne. Formanden bemærkede dog, at bestyrelsesarbejdet kræver rigtig meget af bestyrelsesmedlemmerne med mange ekstra møder, ligesom muligheden for at have øvrige ledelseshverv er stærkt begrænset, når man sidder i bestyrelsen for en bank. På den baggrund oplyste formanden, at det er meget sandsynligt, at der til den næste ordinære generalforsamling vil blive stillet forslag om justering af honorarerne.

Jens Frederik Demant noterede, at formanden skulle modtage 3,5 gange grundhonoraret, hvortil han nævnte, at han ikke på andre generalforsamlinger havde set et formandshonorar overstige 2 eller 2,5 gange grundhonoraret. Jens Frederik Demant præciserede med henvisning til formandens honorar på 3,5 gange grundhonoraret, at formanden skal levere kvalitet, herunder med at genoprette tilliden til banken samt sikre gennemførelse af en undersøgelse af den tidligere bestyrelsesformand og direktør. Jens Frederik Demant nævnte, at man for at sikre retssikkerheden skal melde relevante forhold til politiet.

Dirigenten spurgte, om der var yderligere kommentarer til forslaget. Dette var ikke tilfældet, hvorfor dirigenten konstaterede, at forslaget var godkendt, idet der ikke blev krævet afstemning.

Ad punkt 9) Bestyrelsens forslag til justering af den eksisterende aflønningspolitik

Dirigenten oplyste, at bestyrelsen havde foreslået en række justeringer i Danske Banks eksisterende aflønningspolitik på baggrund af ændringer i gældende lovgivning samt for at sikre en stærk sammenhæng mellem koncernens incitamentsprogrammer og KPI'er.

Bestyrelsens forslag indebar blandt andet følgende:

- præcisering af, hvornår aflønningspolitikken kunne fraviges, eksempelvis ved bonus, der er aftalt i kollektive overenskomster, eller ved forlængelse af en udskydelsesperiode for aflønning,
- præcisering og begrænsning af opsigelsesvarsel samt vilkår for pension og personalegoder for direktionen,
- mulighed for spotbonus og øget fokus på KPI'er relateret til lederskab, medarbejdertilfredshed og compliance,
- beskrivelse af de øvrige personalegoder, der kunne tilbydes bestemte medarbejdergrupper og direktionen, samt
- præcisering af relevant national lovgivning i relation til godtgørelse ved nyansættelser, fastholdelsesbonus og garanteret variabel bonus for både koncernen og lokale enheder.

Bestyrelsens forslag til den opdaterede aflønningspolitik (Remuneration Policy) fremgik af bilag 2 til indkaldelsen.

Dirigenten spurgte, om der var bemærkninger til forslaget, hvilket ikke var tilfældet. Dirigenten konstaterede herefter, at forslaget var vedtaget.

Ad punkt 10) Forslag fra aktionær Bent Bernhard Gabelgaard

Dirigenten oplyste, at aktionær Bent Bernhard Gabelgaard havde fremsat følgende fire forslag:

10.1. Forslag om, at generalforsamlingen udtrykte mistillid til de personer, der var medlem af bankens Revisionsudvalg og Risikoudvalg i perioden fra den 1. januar 2012 til den 1. januar 2018, samt til de medlemmer af bankens direktion, der i samme periode havde kendskab til Estland/hvidvask-sagen.

10.2. Forslag om, at generalforsamlingen skulle pålægge bestyrelsen at undersøge mulighederne for at søge erstatning som følge af enten strafbare forhold eller kriminel inkompetence fra de personer, der var medlem af bankens Revisionsudvalg og Risikoudvalg i perioden fra den 1. januar 2012 til den 1. januar 2018, samt fra de medlemmer af bankens direktion, der i samme periode havde kendskab til Estland/hvidvask-sagen.

10.3. Forslag om, at generalforsamlingen skulle pålægge bestyrelsen at foretage en revision af aflønning/kompensationsaftalerne i banken, herunder med henblik på at sikre, at samtlige resultataflønningskontrakter, direktørkontrakter og fratrædelsesaftaler – eksisterende såvel som fremtidige – suppleredes med klausul om tilbagebetaling (clawback) af al form for kompensation udbetalt i de foregående 3 år i tilfælde af overtrædelser af compliance regler, i særdeleshed regler omhandlende hvidvask.

10.4. Afslutningsvist havde aktionær Bent Bernhard Gabelgaard fremsat forslag om, at generalforsamlingen skulle pålægge bestyrelsen at udarbejde en redegørelse for, hvordan risici vedr. Estland-filialens non-resident banking policy kunne forsvinde ud af syne. Redegørelsen skulle dække (1) bankens overtagelse af Sampo Bank, herunder due diligence, (2) Finanstilsynets henvendelser i 2007, 2012 og 2013 samt (3) bankens gennemgang af transaktionerne i Estland-

filialen. Redegørelsen skulle søge oplyst, om der er personer, som bevidst eller som følge af kriminel inkompetence har søgt at hemmeligholde oplysninger for aktionærene.

Bent Bernhard Gabelgaard udnyttede trods opfordring fra dirigenten ikke muligheden for at tage ordet på generalforsamlingen med henblik på at motivere de fremsatte forslag.

Joakim Schiødt, SF Ungdom forklarede, at Pondus sparebøssen og Danske Bank altid havde betydet tryghed. Joakim Schiødt nævnte, at Danske Bank var blevet anset som Danmarks største og bedste, men at dette ikke længere var tilfældet. Det blev bemærket, at der skulle sættes hårdt ind over for hvidvask, så bankens gode ry kunne blive genoprettet. Til brug herfor mente Joakim Schiødt, at bestyrelsen skulle sige klart fra og klart udtrykke mistillid til revisionsudvalget og risikoudvalget i perioden 2012-2018, idet der blev henvist til forslaget fra Bent Bernhard Gabelgaard. Derudover støttede Joakim Schiødt op omkring øgede grønne investeringer som et skridt på vejen til at genoprette tilliden til banken, idet der blev henvist til forslaget fra Ole Schultz. Dernæst nævntes det, at et skridt på vejen er, at bestyrelsen udarbejder en plan for at få samfundsrepræsentanter ind i banken. Joakim Schiødt opfordrede afslutningsvist øvrige aktionærer, der ønsker en anden retning for banken, til at stemme for aktionærforslagene fra blandt andet Bent Bernhard Gabelgaard, Kjell Nilsson, Ole Schultz og Frank Aaen.

Dirigenten konstaterede, at der ikke var yderligere bemærkninger til forslagene, idet dirigenten dog henviste til indkaldelsen, hvoraf bestyrelsens indstilling i relation til de enkelte forslag fremgik. Bestyrelsens indstilling er indsat nedenfor:

Bestyrelsens svar til dagsordenens punkt 10.1 og 10.2:

Bestyrelsen iværksatte i slutningen af 2017 omfattende undersøgelser af forholdene omkring Estland, herunder undersøgelser af hvem der vidste hvad hvornår både i Estland og på koncernniveau og hvorvidt ledere eller medarbejdere i tilstrækkelig grad havde levet op til deres ansvar i perioden fra 2007 til iværksættelsen af undersøgelserne.

Ole Spiermann, advokat og partner i advokatvirksomheden Bruun & Hjejle, der har ledet undersøgelserne af banken og personerne, fremlagde offentligt konklusioner af disse undersøgelser den 19. september 2018, inklusive konklusionerne vedrørende vurderingerne af ansvar hos den adm. direktør samt hos medlemmer af bestyrelsen, herunder revisionsudvalget og risikoudvalget samt bestyrelsesformanden. Det er bestyrelsens vurdering, at der med konklusionerne fra undersøgelserne ikke er basis for at udtrykke mistillid til medlemmer af bankens bestyrelse, revisionsudvalg, risikoudvalg eller direktion. På grundlag af undersøgelserne er det endvidere bestyrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at søge erstatning fra de nævnte personer. Bestyrelsen støtter derfor ikke forslagene 10.1 og 10.2.

Bestyrelsens svar til dagsordenens punkt 10.3:

Retningslinjerne for aflønning fremgår af den af generalforsamlingen godkendte aflønningspolitik. Aflønningspolitikken indeholder allerede regler for clawback af resultatafhængig løn baseret på den særlige lovgivning herom for finansielle institutter. Denne særlige lovgivning indebærer, at clawback kan finde sted, hvis resultatafhængig løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som senere kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro herom. Et fejlagtigt grundlag for udbetaling af bonus og en modtagers onde tro herom vil således efter omstændighederne og inden for rammerne af gældende ret kunne støttes på grov uagtsomhed eller forsætlig pligtforsømmelse, herunder, men ikke begrænset til, overtrædelser af hvidvaskreguleringen. Bestyrelsen støtter derfor ikke forslaget.

Bestyrelsens svar til dagsordenens punkt 10.4:

Alle væsentlige forhold, herunder de nævnte punkter (1)-(3), var omfattet af undersøgelserne af forholdene omkring Estland, der dannede grundlag for konklusionerne fremlagt af Ole Spiermann, advokat og partner i advokatfirmaet Bruun & Hjejle, den 19. september 2018. Bestyrelsen støtter derfor ikke forslaget.

Der fremkom ikke yderligere bemærkninger, hvorfor der blev gennemført afstemning om dagsordenens punkter 10.1-10.4. Afstemningsresultatet fordelte sig således:

Ad punkt 10.1: 99,28 % imod, 0,32 % for, 0,40 % blanke stemmer.

Ad punkt 10.2: 98,56 % imod, 0,89 % for, 0,56 % blanke stemmer.

Ad punkt 10.3: 98,47 % imod, 0,96 % for, 0,56 % blanke stemmer.

Ad punkt 10.4: 99,59 % imod, 0,08 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Forslagene var på den baggrund forkastet.

Ad punkt 11) Forslag fra aktionær Kjell Nilsson

Dirigenten oplyste, at aktionær Kjell Nilsson havde fremsat forslag om, at bestyrelsen skulle pålægges at sikre, at Corporate Governance rapportens punkt 1.1.2 fremover tilføjedes følgende formulering:

”Bestyrelsen har vedtaget følgende eksplicite politik om Danske Banks forhold til nationale, EU- og internationale myndigheder og interessenter:

Danske Bank har afsat interne administrative og økonomiske ressourcer med det formål at medvirke i bestræbelserne på at bekæmpe kriminelle handlinger, herunder, men ikke begrænset til, hvidvask og skatteunddragelse. Danske Bank vil aktivt støtte nationale, EU- og internationale myndigheder og interessenter i disse bestræbelser og med det formål at muliggøre, at regler og bestemmelser tilpasses med henblik på at sikre lige vilkår med klare og transparente regler for alle finansielle aktiviteter og alle deltagere. Uanset nationale, EU- og internationale retlige standarder og regulatoriske niveauer vil Danske Bank anvende danske love, bestemmelser og standarder som laveste fællesnævner, selv om dette måtte medføre en lokal konkurrencemæssig ulempe.”

Aktionær Kjell Nilsson komplementerede bestyrelsesformanden for en fortrinlig beretning. Herefter bemærkede Kjell Nilsson, at han ikke kunne genkende det medie billede, der for tiden blev tegnet af banken og den internationale finansverden – hverken som kunde eller aktionær i banken. Kjell Nilsson nævnte, at afstanden mellem aktionærer og ledelse efter hans opfattelse kan blive for stor, således at sidstnævnte glemmer at udvise rettidig omhu. Kjell Nilsson håbede med henvisning til sit forslag, at banken tager førertrøjen på i kampen mod kriminalitet, pengevask og skatteunddragelse, og nævnte, at dette efter hans opfattelse ikke kun skal stå med små bogstaver i bankens governance-papirer. Kjell Nilsson nævnte, at bankens mange dygtige medarbejdere skal kunne gå på arbejde med den fortjente stolthed, og at aktionærerne skal bakke op om medarbejderne. Afslutningsvist udbragte Kjell Nilsson et trefoldigt leve for banken og dens medarbejdere.

Bestyrelsesformanden forklarede, at bestyrelsen ikke var uenig i motivet bag forslaget, og at man anerkendte de fremførte synspunkter, men ikke kunne støtte forslaget, idet banken allerede har

politikker på området. Endvidere bemærkede formanden, at bankens corporate governance rapport har som formål at rapportere om bankens efterlevelse af Anbefalingerne for god Selskabsledelse.

Dirigenten spurgte, om der var yderligere kommentarer eller spørgsmål. Det var ikke tilfældet, hvorefter dirigenten gennemførte afstemning om dagsordenens punkt 11.

Resultatet af afstemningen viste, at forslaget var forkastet med 99,28 % stemmer imod forslaget, idet der var 0,34 % stemmer for, og 0,39 % blanke stemmer.

Ad punkt 12) Forslag fra aktionær DRS Belgium SCRL (Deminor)

Dirigenten oplyste, at DRS Belgium SCRL (Deminor) havde fremsat forslag om, at generalforsamlingen skulle beslutte at gennemføre granskning i henhold til selskabslovens § 150. Dirigenten nævnte, at forslaget ville blive motiveret på engelsk af Edouard Fremault, men at forslagets fulde ordlyd på dansk i øvrigt var vedlagt indkaldelsen som bilag 3.

Edouard Fremault, DRS Belgium SCRL (Deminor) fik ordet og motiverede forslaget. I den forbindelse understregedes det, at Deminors klienter, der var mangeårige investorer i banken, havde været chokerede over at erfare bankens involvering i hvidvask-sagen til trods for bankens egen fremhævelse på hjemmesiden af, at man bekæmper finansiell kriminalitet. Det fremhævedes yderligere, at der endnu ikke er blevet placeret et ansvar hos et eneste medlem af den øverste ledelse, til trods for alvorligheden af begivenhederne. Det understregedes, at der er behov for at få udarbejdet en uafhængig og upartisk rapport, idet den foreliggende rapport, som banken havde bedt Bruun & Hjejle om at arbejde, ikke er uafhængig, da Bruun & Hjejle tidligere har udført omfattende arbejde for banken. Deminor bemærkede, at det ikke var overraskende, at rapporten friholdt ledelsen for ansvar, idet rapporten ikke er uafhængig. Problemet er, at bankens egen fortælling nu styres af konklusionerne fra rapporten, herunder i relation til claw-back af udbetalte bonusser, idet Bruun & Hjejle har frikendt den øverste ledelse. Det blev samtidig fremhævet, at man på denne baggrund ikke kunne tillægge rapporten fra Bruun & Hjejle nogen værdi. Som eksempel på en mere uafhængig undersøgelse fremhævedes, at Swedbank for nyligt, havde igangsat en intern undersøgelse af banken med hjælp fra et firma, der ikke tidligere havde udført arbejde for banken, og at dette betyder, at det undersøgende firmas argumenter er mere valide. Det fremhævedes endvidere, at de igangværende undersøgelser fra Finanstilsynets side ikke vil være tilstrækkelige til at kunne placere et ansvar, og denne undersøgelse derfor ikke var et argument imod forslaget om granskning. Der blev i den forbindelse henvist til, at European Banking Authority havde indledt en undersøgelse af Finanstilsynet, hvilket ifølge Deminor var problematisk i forhold til Finanstilsynets troværdighed. Derudover noterede Edouard Fremault, at det ikke var det danske politis opgave at svare på aktionærernes spørgsmål i sagen. Deminor nævnte dernæst, at de frygter, at relevante spørgsmål ikke vil blive besvaret, hvis der ikke foretages en ny uafhængig undersøgelse, samt at dette ikke er i aktionærernes interesse. Afslutningsvist mindede Edouard Fremault generalforsamlingen om, at hvidvask ikke er en offerløs forbrydelse, og at hvidvask påvirker almindelige borgere hverdag i fattige lande, hvorfor Deminor opfordrede aktionærerne til at stemme for forslaget om granskning, såfremt man som aktionær havde et ønske om reelt at kunne påvirke samfundet.

Bestyrelsesformanden noterede, at man fra bestyrelsens side havde forståelse for motiverne bag forslaget samt interessen for at komme til bunds i sagen, men at bestyrelsen ikke kunne støtte forslaget. De af bestyrelsen igangsatte undersøgelser, som blev iværksat i efteråret 2017 har været todelte. Bruun & Hjejle har således dels undersøgt mistænkelige transaktioner i den estiske filial, og dels undersøgt, hvem der vidste hvad og hvornår, såvel i Estland som i koncernen. Bestyrelsesformanden fremhævede, at banken aldrig havde ment, at undersøgelserne kunne

betegnes som uafhængige, når banken selv har betalt for dem. Dette betyder dog ikke, at undersøgelserne ikke har været grundige og objektive. Undersøgelserne har været forankret i bestyrelsen, og Bruun & Hjejle har haft fuldt mandat til at undersøge alt, hvad de fandt relevant, hvorfor konklusionerne hviler på et solidt grundlag. Det er derfor ikke formålstjenligt med en ny undersøgelse i tillæg til Bruun & Hjejle-rapporten og de grundige undersøgelser, som i øjeblikket foretages af flere myndigheder i flere lande. Bestyrelsesformanden understregede, at det kun er myndighederne, der kan sætte et endeligt punktum i sagen. Afslutningsvist understregede bestyrelsesformanden, at sagen havde haft alvorlige konsekvenser i banken, idet formanden henviste til blandt andet formandsskiftet i banken og øvrige udskiftninger i den øverste ledelse samt det forhold, at banken på nuværende tidspunkt leder efter en ny administrerende direktør.

Gunnar Mikkelsen fremhævede, at Bruun & Hjejle-rapporten blot er et led i bankens egen fortælling om forløbet af sagen vedrørende den etiske filial. Idet rapporten konkluderer, at der ikke er noget ansvar for ledelsen, bør der foretages en uafhængig undersøgelse. Det blev nævnt, at en eventuel granskning også bør omfatte revisorerens rolle. Gunnar Mikkelsen henviste herefter til en række uddrag fra Bruun & Hjejle-rapporten og Finanstilsynets redegørelse til støtte for Deminors forslag, samt til at bankens skiftende revisorer burde have været opmærksomme på mangler ved bankens kontrolsystemer til at imødegå hvidvask. Aktionæren henviste i den forbindelse blandt andet til Bruun & Hjejle-rapportens manglende omtale af Wolfsberg-undersøgelseskemaernes mulige anvendelse og tidspunktet for deres indførelse. Gunnar Mikkelsen fandt det yderst beklageligt, at revisorerne ikke havde sikret, at regnskaberne og kontrolprocedureerne var tilstrækkelige. Gunnar Mikkelsen understregede endvidere forskellen på at hyre et konsulenthus frem for en revisor, idet alene sidstnævnte udarbejder et revisionsprotokollat. Gunnar Mikkelsen nævnte herefter, at der ikke var nogen grund til, at de eksterne revisorer ikke har været i stand til at afdække forholdene, hvorefter han opfordrede til, at man støttede Deminors forslag. Gunnar Mikkelsen bemærkede, at en granskning ville koste langt mindre end de retssager, som banken nu er blevet mødt med, blandt andet i USA.

Bestyrelsesformanden understregede, at bankens egne undersøgelser lige nu "trykprøves" af myndighederne, og at banken samarbejder med myndighederne i forhold til at fremskaffe al nødvendig information til brug for myndighedernes konklusion vedrørende sagen. Formanden nævnte afslutningsvis, at dette er det eneste, der kan sikre et ordentligt og autoritativt resultat.

Dirigenten spurgte, om der var yderligere kommentarer eller spørgsmål til forslaget. Det var ikke tilfældet, hvorefter der blev gennemført afstemning. Dirigenten oplyste, at der først ville blive gennemført afstemning om, hvorvidt der skal foretages granskning, idet der i bekræftende fald ville skulle tages særskilt stilling til valget af granskningsmand.

Resultatet af afstemningen viste, at forslaget var forkastet med 96,12 % stemmer imod, 3,18 % stemmer for, samt 0,70 % blanke stemmer.

Ad punkt 13) Forslag fra aktionær Gunnar Mikkelsen

Dirigenten overgik herefter til behandling af følgende forslag fra aktionær Gunnar Mikkelsen:

13.1. Vedtægtsændring om dansk oversættelse af årsrapport
Af vedtægternes § 3, stk. 3, fremgår, at årsrapporter udarbejdes og aflægges på engelsk. Det foreslås, at generalforsamlingen i tillæg hertil vedtager nyt stk. 4 og 5 med følgende indhold:

"§ 3, stk. 4. Samtidig med offentliggørelse af bankens årsrapport lægges på bankens hjemmeside (danskebank.dk/aktionær) en dansk oversættelse af årsrapporten.

Stk. 5. Den af Danske Banks ledelse og den generalforsamlingsvalgte revisors underskrevne engelske årsrapport har forrang i tilfælde, hvor der måtte fremkomme indsigelse om uoverensstemmelser.”

13.2. Kommunikation med myndigheder

Det foreslås, at der i fortsættelse af tegningsreglen i vedtægternes § 20 indsættes følgende som et nyt stk. 3:

”§ 20, stk. 3. Ved enhver besvarelse af henvendelser fra told og skatteforvaltningen i Danmark eller tilsvarende udenlandske myndigheder samt ved besvarelse af henvendelser fra det danske Finanstilsyn eller tilsvarende udenlandske tilsyn skal tegningsreglen i henhold til stk. 1 iagttages.”

13.3. Vedtægtsændring om begrænsning af incitamentsaflønnning mv.

Det foreslås, at der som § 18a indsættes følgende nye bestemmelser i vedtægterne:

”§ 18a, stk. 1. Den, der groft uagtsomt eller med fortsæt til at unddrage danske eller udenlandske myndigheder, skatter og afgifter samt ved meddelelse af oplysninger til brug for danske eller udenlandske finanstilsyns undersøgelser afgiver urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger, fortaber midlertidigt retten til både ved egen opsigelse eller afskedigelse at få udbetalt eller på anden vis vederlagt retten til incitamentsaflønnning i henhold til vedtægternes § 18 stk. 2, såfremt Danske Bank A/S idømmes bøder på over 100 mill. kr. for overtrædelsen.

Stk. 2. I perioden frem til et eventuelt udbetalingstidspunkt af incitamentsaflønnningen forrentes værdien heraf til fordel for den fratrådte. Rente og incitamentsaflønnning udbetales samtidigt.

Stk. 3. Der kan ikke ved fremtidige indgåelser af direktørkontakter eller honoraraftaler med bestyrelsesmedlemmer indgås aftale om udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse eller, hvad der måtte træde i stedet herfor, såfremt vedkommende har gjort sig skyldig i overtrædelse af stk. 1 eller haft indflydelse på afgivelsen af svar/indberetninger/oplysninger til anførte myndighedskreds, hvor vedkommende vidste eller burde vide, at disse oplysninger var urigtige, vildledende eller ufuldstændige.

Stk. 4. Opstår der uenighed mellem fratrådte medlemmer af direktion og bestyrelse og Danske Bank A/S kan spørgsmål herom indbringes for retten. Danske Bank A/S udreder sagsomkostninger for den fratrådte, der måtte overstige 300.000 kr.”

13.4. Generalforsamlingen udtrykker misbilligelse af, at bankens bestyrelse har foretaget dispositioner efter selskabslovens § 195 om almenyttige gaver.

13.5. Generalforsamlingen træffer beslutning om at afskedige bankens nuværende eksterne revisor, jf. selskabslovens § 146.

13.6. Generalforsamlingen udtrykker misbilligelse af, at bankens interne revision er frataget hvervet til at foretage finansiell revision og ikke længere afgiver revisionspåtegning på bankens årsregnskab.

Gunnar Mikkelsen fik herefter ordet og begrundede sine forslag. Gunnar Mikkelsen bekræftede, at han frafaldt forslagene under dagsordenens punkter 13.3. og 13.5.

Gunnar Mikkelsen oplyste, at det første forslag (13.1.) var begrundet i et ønske om, at sikre, at revisionspåtegningen offentliggøres på dansk, idet denne er stilet til bankens aktionærer, som skal kunne læse påtegningens fagsprog med henblik på at kunne udøve deres rettigheder. Det var efter Gunnar Mikkelsens opfattelse svært at vurdere, om revisionspåtegningen for regnskabet i 2018 var korrekt og forståelig for bankens mange danske aktionærer. Gunnar Mikkelsen nævnte på den baggrund, at det burde være et rimeligt krav, at årsrapporten blev oversat til dansk.

Forslaget under dagsordenens punkt 13.2. om kommunikation med myndighederne var begrundet i et ønske om at genskabe tilliden til Danske Bank hos offentlige myndigheder, øvrige interessenter og det danske samfund. Dette blev bedst gjort ved tydeligt at indikere, hvem der havde ansvaret ved besvarelser på vegne af banken til myndighederne, også i relation til mulige efterfølgende spørgsmål omkring placering af et strafferetligt ansvar eller erstatningsansvar. Med forslaget skete der således ifølge Gunnar Mikkelsen, hverken en indskrænkning eller en udvidelse af tegningsreglen. Forslaget ville derfor medføre, at spørgsmål skulle besvares af den øverste ledelse i dialogen med offentlige myndigheder. På den måde mente Gunnar Mikkelsen, at man sikrede ordentlighed og redelighed.

Gunnar Mikkelsen bemærkede herefter, at han som tidligere nævnt frafaldt forslaget under dagsordenens punkt 13.3.

I relation til punkt 13.4 om donation refererede Gunnar Mikkelsen til det tidligere omtalte væsentlighedsniveau (for revisorerne) på 1,3 mia. kr. samt selskabsmeddelelse nr. 54 fra 2018, ved hvilken banken oplyste, at den ikke ønskede at drage fordel af mistænkelige transaktioner, der har fundet sted i bankens non-resident portefølje i den estiske filial i perioden fra 2007 til 2015. Den estimerede bruttoindtægt herfra var oplyst til 1,5 mia. kr. Det var Gunnar Mikkelsens opfattelse, at banken burde have afventet, om der i forbindelse med retssager ville blive stillet krav om konfiskation af den opnåede fortjeneste. Gunnar Mikkelsen nævnte dertil, at ledelsen burde være opmærksom på, at andre danske banker var mødt af lignende sager om hvidvask, hvor man ud fra et kommercielt og forretningsmæssigt synspunkt burde have inddraget FinansDanmark samt Finanstilsynet.

Donationen er ikke i sig selv et værn mod mulig konfiskation. Gunnar Mikkelsen tog i den forbindelse bestyrelsesformandens kommentar om, at der er taget forbehold for gennemførelse af mulige konfiskationer til efterretning. Derudover nævnte Gunnar Mikkelsen, at en donation på 10 % af bankens overskud med heraf følgende nedgang i bankens resultat og egenkapital ikke kunne anses for at være af ringe betydning, og ifølge Gunnar Mikkelsen oversteg dette revisorerens oplyste beløbsmæssige væsentlighedsgrænse. Donationen kan næppe anses for værende almenyttig, idet den går til aktiviteter, der knytter sig til drift af finansielle erhvervsdrivende virksomheder.

Afslutningsvis noterede Gunnar Mikkelsen vedrørende sit forslag under dagsordenens punkt 13.6 om misbilligelse af opgavefordelingen mellem intern og ekstern revision, at den interne revision havde fordel af at kende bankens organisation bedre, men den skal udføre sine opgaver i overensstemmelse med en bekendtgørelse fra Finanstilsynet, og det fremgår ikke heraf, at bankens bestyrelse kan aftale med ekstern revision, at intern revision ikke deltager i den finansielle revision. Den manglende revisionspåtegning fra intern revision svækker aktionærernes mulighed for at udføre kontrol med ledelsen og dermed sikringen af bankens interne kontroller.

Bestyrelsesformanden forklarede indledningsvist, at forslaget om en dansk oversættelse af hele årsrapporten allerede havde været drøftet flere gange tidligere på generalforsamlinger. Generalforsamlingen havde i 2014 vedtaget, at årsrapporten fremadrettet skulle udarbejdes på engelsk, hvilket sikrede sproglig overensstemmelse mellem den officielle udgave af årsrapporten og den udgave, som bestyrelsen tager stilling til. Formanden bemærkede, at Danske Bank er en dansk

virksomhed, hvilket der tages hensyn til med oversættelse af et fyldigt uddrag til dansk, men formanden ville tænke over forslaget til næste år. I forhold til forslaget vedrørende tegningsreglen bemærkede formanden, at denne gælder for enhver repræsentation af banken eksternt, hvorfor der ikke er behov for en særskilt tegningsregel til specifikke myndighedshenvendelser. Som følge af tidligere påtaler har banken etableret en særlig enhed, der har ansvar for at sikre fyldestgørende og rettidig besvarelse af alle henvendelser fra myndighederne.

Bestyrelsesformanden kommenterede dernæst på forslaget vedrørende donationen, og det blev oplyst, at bestyrelsen ikke mener, at banken skal drage fordel af de mistænkelige transaktioner, der har fundet sted i den estiske filial, hvorfor der gives afkald på den estimerede bruttoindtægt. Donationen er også afgørende for, at banken fremadrettet kan opnå kommerciel succes og genoprette tilliden til banken. Formanden oplyste, at forbeholdet omkring konfiskation fremgik af flere selskabsmeddelelser siden selskabsmeddelelsen af den 19. september 2018, der handlede om nedjustering som følge af beslutning om donationen. Spørgsmålet om konfiskation fremgik således af pressemeddelelsen omkring konklusionerne på Bruun & Hjejle-undersøgelsen samt af Q3-meddelelsen fra 1. november 2018. Til forslaget om opgavefordelingen mellem intern og ekstern revision, er det som tidligere oplyst med virkning fra og med regnskabsåret 2015 blevet besluttet af bestyrelsen, at den interne revision ikke længere skulle afgive revisionspåtegning på bankens årsregnskab. Dette blev besluttet med henblik på at skabe overensstemmelse med international praksis, samt for at understøtte den interne revisions fokus på interne processer og risikostyring.

Kjeld Beyer mente ikke, at banken kunne kritiseres for at springe over, hvor gærdet er lavest i relation til oversættelse af regnskabet. Han mente derimod, at det er kritisabelt, at en dansk regering tillader engelske årsrapporter, når den er valgt til at varetage danske interesser. Afslutningsvis fremkom Kjeld Beyer med visse bemærkninger omkring 5G og de skadelige påvirkninger heraf, og han kritiserede, at ingen i Folketinget nævner dette. Ifølge Kjeld Beyer skyldes dette, at materialet herom ikke bliver læst i Folketinget, da det er udarbejdet på engelsk.

Dirigenten spurgte herefter, om der var yderligere kommentarer til forslagene. Det var ikke tilfældet, hvorfor dirigenten gennemførte afstemning om dagsordenens punkter 13.1, 13.2, 13.4 og 13.6. Afstemningsresultatet fordelte sig således:

Ad punkt 13.1: 99,37 % imod, 0,31 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Ad punkt 13.2: 99,40 % imod, 0,28 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Ad punkt 13.3: var frafaldet og der blev ikke fremsat ønske om afstemning fra øvrige aktionærer.

Ad punkt 13.4: 99,34 % imod, 0,29 % for, 0,37 % blanke stemmer.

Ad punkt 13.5: var frafaldet og der blev ikke fremsat ønske om afstemning fra øvrige aktionærer.

Ad punkt 13.6: 99,36 % imod, 0,29 % for, 0,35 % blanke stemmer.

Forslagene var derfor forkastet.

Ad punkt 14) Forslag fra aktionær Ole Schultz

Dirigenten oplyste, at der var fremsat følgende fire forslag af aktionær Ole Schultz:

14.1. Generalforsamlingen henstiller, at bestyrelsen sikrer, at der udøves reelt aktivt ejerskab overfor fossile selskaber, der modarbejder Paris-aftalens målsætning om højst 2 graders global opvarmning og så tæt på 1,5 grader som muligt.

14.2. Generalforsamlingen opfordrer Danske Bank til at frasælge aktier og erhvervsobligationer i fossile selskaber, som ikke indretter deres forretningsmodel efter Paris-aftalens målsætning inden 2021.

14.3. Generalforsamlingen opfordrer Danske Banks bestyrelse at arbejde for, at der ikke tilbydes investeringer, pensionsordninger, der fremadrettet anbringes i selskaber, der via deres aktivitet modarbejder Paris-aftalens 2 graders målsætning.

14.4. Generalforsamlingen henstiller, at udlånspolitikken ikke modarbejder Paris-aftalens 2 graders målsætning.

Aktionær Ole Schultz roste indledningsvist Danske Bank for udviklingen i rapporteringen, men mente at der fortsat mangler konkrete og målbare handlinger. Det første forslag var derfor en henstilling til bestyrelsen om at udøve reelt aktivt ejerskab, der synliggør for aktionærerne, hvilke konkrete dialoger, der føres med fossile virksomheder, der modarbejder Paris-aftalens 1,5 graders-målsætning. Bankens afrapportering er generel og derfor uigennemskuelig i forhold til efterlevelse, samt i relation til hvilke instrukser, der gives til tredjeparter vedrørende håndtering af puljer med aktiv forvaltning. Ole Schultz oplyste, at forslaget under punkt 14.2 vedrørte frasalg af aktier og erhvervsobligationer, der gerne skulle indrettes efter Paris-aftalens målsætning inden 2021. Ole Schultz fremhævede i den forbindelse, at bankens nuværende målsætning om at beholde kulselskaber med mindre end 30 % aktivitet, ikke var forenelig med Paris-aftalens 1,5 graders-målsætning, og at man i stedet burde sige til kulselskaberne, de må sadle om. I relation til forslagene under dagsordenens punkt 14.3 og 14.4 bemærkede Ole Schultz, at han gik ud fra, at banken også har en relation til Danske Invest og deres puljer, og at var problematisk, at ExxonMobil stadig fremgik af listen over investeringer, og at listen også inkluderede Total og Shell. Fremadrettet mente Ole Schultz derfor ikke, at der skulle tilbydes investeringer i fossile selskaber. Ole Schultz fremhævede, at en klar politik på dette område kunne blive et flagskib for Danske Bank i markedsføringen. Man vil på den måde vise, at man tager et samfundsansvar med sine handlinger. Afslutningsvis i relation til punkt 14.4 nævnte Ole Schultz, at udlånspolitikken burde kobles sammen med klima, således at banken ved lån til private og landbrug kunne gå foran med et godt eksempel ved at differentiere sin omkostningsprofil og betingelser for at opnå lån gennem Realkredit Danmark, eksempelvis ved i forbindelse med lån til køb af hus i energiklasse E og D at kræve, at der renoveres til energiklasse C eller bedre. Banken har med sin størrelse et ansvar for at handle konkret for at sikre vores børns fremtid, og Ole Schultz undrede sig over, at bestyrelsen ikke støttede forslagene. Ifølge Ole Schultz viste det, at der er tale om tomme ord.

Bestyrelsesformanden besvarede indlægget fra Ole Schultz, og bemærkede i den forbindelse, at Paris-aftalen i virkeligheden byggede på strategien, der blev udarbejdet ved COP15 i København, og at Paris-aftalen var den endelige kodificering af Copenhagen Accord. Formanden var stolt over, hvor meget danske virksomheder har gjort. Formanden noterede, at Danske Bank har en ambition om at blive mere bevidst om det ansvar og den pligt, som banken og den finansielle sektor som helhed har, herunder i forhold til udvikling af ny teknologi. Dertil noteredes, at banken i september 2018 meldte sin støtte til Task Force on Global Climate-related Financial Disclosures, at banken aktivt arbejder med FNs 17 verdensmål samt med at øge mængden af grønne udlån i bankens portefølje. Herunder udstedes egne grønne obligationer og banken bistår kunder med at udstede grønne obligationer. Derudover henviste formanden til, at banken i sine offentliggjorte standpunktserklæringer har beskrevet sine forventninger til virksomheders klimaindsats.

Formanden nævnte, at banken på den baggrund mente, at den allerede yder en stor indsats, men at banken både kan og vil gøre endnu mere i fremtiden.

Kjeld Beyer spurgte, om man overhovedet vidste, hvor meget CO₂ påvirker klimaet, og hvad der påvirker klimaet, idet der blev henvist til spredning af klimaskadelige stoffer fra fly. Herefter blev rettet en kritik mod manglende handling fra regeringer i relation til klimaet, idet der samtidig blev henvist til brugen af 5G.

Astrid Carøe, SF Ungdom opfordrede til, at man i tillæg til oprydningsarbejdet fra hvidvask-skandalen også fokuserede på det oprydningsarbejde, der skulle gøres for kloden. I den forbindelse opfordredes til, at banken udelukkende investerer i grønne løsninger, og hun var derfor ærgerlig over, at bestyrelsen ikke støtter op om forslagene om at tænke Paris-aftalens 2 graders-målsætning ind i bankens arbejde. Astrid Carøe understregede, at bestyrelsens svar var ekstremt undvigende, og man siger ikke noget som helst om, hvorfor bestyrelsen anbefaler at stemme i mod forslagene. Der er tale om et forsøg på "green washing" af bankens investeringer og handlinger. Astrid Carøe henviste til, at bankens anbefalinger og opfordringer til kunderne ikke ansås for værende tilstrækkelige til at redde klimaet. Det blev afslutningsvis nævnt af Astrid Carøe, at banken har den nødvendige gennemslagskraft og kapital til at ændre på forholdene, og at hun håbede, at der blev bakket op med reelle handlinger.

Dirigenten spurgte, om der var yderligere bemærkninger til forslagene. Det var ikke tilfældet. Herefter gennemførtes afstemning om de enkelte forslag.

Afstemningsresultatet fordelte sig således:

Ad punkt 14.1: 95,96 % imod, 0,28 % for, 3,77 % blanke stemmer.

Ad punkt 14.2: 96,16 % imod, 0,07 % for, 3,77 % blanke stemmer.

Ad punkt 14.3: 95,91 % imod, 0,47 % for, 3,62 % blanke stemmer.

Ad punkt 14.4: 95,91 % imod, 0,27 % for, 3,82 % blanke stemmer.

Forslagene var derfor forkastet.

Ad punkt 15) Forslag fra aktionær Frank Aaen

Dirigenten oplyste, at aktionær Frank Aaen havde fremsat tre forslag til dagens generalforsamling.

15.1. Forslag om opdeling af Danske Bank

Bestyrelsen pålægges at udarbejde en plan for opdeling af banken i selvstændige aktieselskaber med hver deres generalforsamlinger og uafhængige ledelser. Opdelingen skal blandt andet omfatte en udskilning af realkredit, pensionsselskab, forsikringsvirksomhed, ejendomsmægler-virksomhed, udskilning af selvstændige selskaber i udlandet, kapitalforvaltning og investering og almindelig detailbank. Udskilningen skal sikre, at intet selskab efterfølgende har en større balance end 20 % af det danske BNP.

15.2. Forslag om grænse for gebyrer og andre indtægter fra bankens kunder

Fremover skal en forrentning af egenkapitalen ud over 7 % medføre en reduktion af gebyr- og renteindtægter, så brugerne oplever en fordel.

15.3. Forslag om grænse for ledelsens lønninger

Direktører i selskabet må højst tjene 8 gange gennemsnitslønnen for bankens ansatte.

Frank Aaen, Kritiske Aktionærer, fik ordet og motiverede sine forslag. Begrundelsen for fremsættelsen af det første forslag under dagsordenens punkt 15.1 om udarbejdelse af en plan for opdeling af banken var, at virksomheder af denne størrelse udgør en stor fare for samfundet. Banken bør derfor opdeles, og dele frasælges, f.eks. realkreditdelen og pensionsdelen, idet Frank Aaen blandt andet henviste til hvidvasksagen samt finanskrisen. Det kunne have påvirket samfundet negativt, da banken dengang var ved at gå bankerot. Banken skal ned i en størrelse, hvor den kan gå ned, uden at landets skatteydere er tvunget til at gå ind for at redde banken. Frank Aaen bemærkede, at bestyrelsen ikke støttede forslaget, men at bestyrelsen ikke var inde på, hvordan det kan være en fare for samfundet at have så stor en bank. Frank Aaen noterede, at man muligvis har brug for en stor bank, men mente ikke, at det måtte være til fare for samfundet.

Dernæst blev det i relation til dagsordenens punkt 15.2 noteret, at det var korrekt at betegne bankerne som gebyrgribbe trods faldende indtægter. Forslaget indebar, at en forrentning af egenkapitalen ud over 7 % skal medføre en reduktion af gebyr- og renteindtægterne, således at egenkapitalforrentningen ikke steg til 10, 11 eller 12 %. Det blev bemærket, at dette både ville være godt for kunderne samt give en konkurrencefordel for banken.

Under dagsordenens punkt 15.3 var det af Frank Aaen foreslået, at der skulle være loft på ledelsens lønninger med henblik på at bremse den stigende ulighed i samfundet. Frank Aaen mente, at der burde være en sammenhæng mellem den øverste ledelses løn og gennemsnitslønnen for bankens ansatte. Det blev i den forbindelse tilføjet, at direktøren i banken tjener 25 gange gennemsnitslønnen for de øvrige ansatte. Man burde maksimalt kunne tildele direktøren otte gange den gennemsnitsansattes løn, hvilket ville svare til en årsløn på 5,5 mio. kr. Det blev hertil bemærket, at man - såfremt man ønskede en højere løn til ledelsen - måtte hæve gennemsnitslønnen for de øvrige ansatte.

Bestyrelsesformanden takkede for forslagene og motiveringen. Formanden nævnte i relation til forslaget under dagsordenens punkt 15.1, at man fra bankens side ikke mente, at det var i samfundets, kundernes, bankens eller aktionærernes interesse at opdele og splitte banken. Hertil bemærkedes, at banken var udpeget som en systemisk vigtig bank, hvorfor banken er underlagt særligt tilsyn og regulering, netop for at undgå en negativ påvirkning af vores samfund, hvis banken skulle komme i problemer. Det er en klar fordel for Danmark, at der findes større banker i landet, herunder i forhold til skaleringsmuligheder til kundernes fordel.

I forhold til forslaget om egenkapitalforrentning, gebyrer og renteindtægter under dagsordenens punkt 15.2 nævnte formanden, at der ikke er modstrid mellem at være en konkurrencedygtig og en ordentlig bank, også i forhold til at kunne tilbyde attraktive produkter og priser til kunderne samtidig med, at der leveres et fornuftigt afkast til aktionærerne, svarende til det, der leveres i sammenlignelige selskaber. Herefter henviste formanden til Bankpakke II, hvor staten kom med finansiering til bankerne, og der henvistes til, at afkastkravene herunder var på mellem godt 9 % og 12 % og omkring 10 % i gennemsnit. Formanden nævnte, at forslaget efter hans opfattelse vil begrænse banken i at konkurrere med andre banker, ligesom det vil gøre det vanskeligt at rejse kapital. En vedtagelse af punkt 15.2 vil således potentielt gøre det dyrere og mindre attraktivt at være aktionær og kunde i banken.

Afslutningsvist nævnte formanden i relation til forslaget under punkt 15.3, at bestyrelsen er enig i, at ledelsens aflønning ikke må stå i et misforhold til de øvrige ansattes generelle lønniveau, men at det også er vigtigt for banken at kunne tiltrække de bedst kvalificerede medlemmer til direktionen,

og i forlængelse heraf henviste formanden til bankens aflønningspolitik, som var blevet godkendt tidligere på generalforsamlingen. Deraf fremgår, at der i forbindelse med den årlige vurdering af direktionens aflønningsstruktur skal foretages en vurdering af udviklingen i lønningerne i markedet. Afslutningsvis nævnte formanden, at det var bestyrelsens opfattelse, at der med den nuværende struktur var tale om en balancering i forhold til markedet og samfundet. På den baggrund kunne bestyrelsen ikke støtte forslaget.

Kjeld Beyer erklærede sig enig i Frank Aaens forslag under dagsordenens punkt 15.1 og 15.2, hvorimod han ikke ville kommentere på forslaget under dagsordenens punkt 15.3. Derudover bemærkede Kjeld Beyer, at man ved en mulig opdeling af bank i bank, forsikring og realkredit kunne sikre billigere løsninger for kunderne, da man så bedre kan styre de enkelte dele af forretningen og derved undgå at skjule de fejl, som man laver. Kjeld Beyer ville på den baggrund stemme for dagsordenens punkt 15.1 og 15.2 samt stemme blankt på dagsordenens punkt 15.3.

Dirigenten spurgte, om der var yderligere bemærkninger til forslagene, hvilket ikke var tilfældet. Herefter blev der gennemført afstemning om de enkelt forslag.

Afstemningsresultatet fordelte sig således:

Ad punkt 15.1: 99,40 % imod, 0,28 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Ad punkt 15.2: 99,41 % imod, 0,27 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Ad punkt 15.3: 99,40 % imod, 0,28 % for, 0,32 % blanke stemmer.

Forslagene var derfor forkastet.

Ad punkt 16) Eventuelt

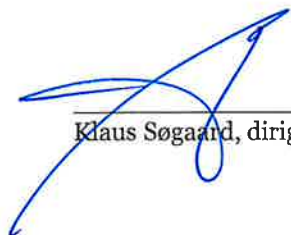
Dirigenten spurgte, om der var nogen, der ønskede ordet under eventuelt, hvilket ikke var tilfældet.

Dirigenten konstaterede herefter, at dagsordenen var udtømt, hvorefter han takkede for god ro og orden og gav ordet til bestyrelsesformanden.

Formanden fik derefter ordet og takkede de fremmødte aktionærer og dirigenten.

Generalforsamlingen blev derpå erklæret for afsluttet.

Generalforsamlingen sluttede kl. 21:01.

Klaus Søgaard, dirigent

Oversigt over stemmefordelingen ved de gennemførte afstemninger på Danske Banks ordinære generalforsamling den 18. marts 2019

Der blev gennemført afstemning på punkterne 10.1, 10.2, 10.3, 10.4, 11, 12, 13.1, 13.2, 13.4, 13.6, 14.1, 14.2, 14.3, 14.4, 15.1, 15.2 og 15.3

Nr.	Dagsordenspunkter	Antal aktier bag gyldige stemmer	Afgivne stemmers kapitalandel i %	Samlede antal gyldige stemmer	Antal stemmer FOR	%	Antal stemmer IMOD	%	Antal stemme-UNDLADELSER	%
10.	Forslag fra aktionær Bent Bernhard Gabelgaard:									
10.1	Generalforsamlingen udtrykker mistillid til visse medlemmer af bankens direktion, Revisionsudvalg og Risikoudvalg	441.250.512	51,43	441.250.512	1.414.197	0,32%	438.083.871	99,28%	1.752.444	0,40%
10.2	Generalforsamlingen pålægger bestyrelsen at undersøge mulighederne for at søge erstatning fra visse medlemmer af bankens direktion, Revisionsudvalg og Risikoudvalg	441.233.044	51,43	441.233.044	3.913.884	0,89%	434.859.583	98,56%	2.459.577	0,56%
10.3	Generalforsamlingen pålægger bestyrelsen at foretage revision af aflønning/kompensationsaftalerne i banken for at sikre muligheden for tilbagebetaling (clawback)	441.300.404	51,44	441.300.404	4.256.743	0,96%	434.559.577	98,47%	2.484.084	0,56%
10.4	Generalforsamlingen pålægger bestyrelsen at udarbejde en redegørelse vedr. Estland-filialens non-resident banking policy	441.235.787	51,43	441.235.787	373.765	0,08%	439.444.827	99,59%	1.417.195	0,32%
11.	Forslag fra aktionær Kjell Nilsson: Forslag om at Corporate Governance rapporten fremover tilføjes en passus om vedtagelse af eksplicit politik om Danske Banks forhold til nationale, EU- og internationale myndigheder og interessenter	425.579.545	49,61	425.579.545	1.426.603	0,34%	422.510.101	99,28%	1.642.841	0,39%
12.	Forslag fra aktionær DRS Belgium SCRL (Deminor): Forslag om at gennemføre granskning i henhold til selskabslovens § 150	441.248.701	51,43	441.248.701	14.039.760	3,18%	424.111.418	96,12%	3.097.523	0,70%
13.	Forslag fra aktionær Gunnar Mikkelsen:									
13.1	Vedtægtsændring om dansk oversættelse af årsrapporten	441.372.196	51,45	441.372.196	1.352.754	0,31%	438.610.299	99,37%	1.409.143	0,32%
13.2	Vedtægtsændring angående kommunikation med myndigheder	441.353.337	51,44	441.353.337	1.223.670	0,28%	438.713.195	99,40%	1.416.472	0,32%
13.4	Generalforsamlingen udtrykker misbilligelse af, at bankens bestyrelse har foretaget dispositioner efter selskabslovens § 195 om almennyttige gaver	441.222.540	51,43	441.222.540	1.285.161	0,29%	438.322.529	99,34%	1.614.850	0,37%
13.6	Generalforsamlingen udtrykker misbilligelse af, at bankens interne revision er frataget hvervet til at foretage finansiel revision og ikke længere afgiver revisionspåtegning på bankens årsregnskab	441.325.519	51,44	441.325.519	1.261.737	0,29%	438.502.272	99,36%	1.561.510	0,35%
14.	Forslag fra aktionær Ole Schultz:									
14.1	Generalforsamlingen henstiller, at bestyrelsen sikrer, at der udøves reelt aktivt ejerskab overfor fossile selskaber, der modarbejder Paris-aftalens målsætning	441.336.884	51,44	441.336.884	1.214.924	0,28%	423.488.621	95,96%	16.633.339	3,77%
14.2	Danske Bank til at frasælge aktier og erhvervsobligationer i fossile selskaber, som ikke indretter deres forretningsmodel efter Paris-aftalens målsætning inden 2021	441.314.422	51,44	441.314.422	319.029	0,07%	424.359.286	96,16%	16.636.107	3,77%
14.3	Generalforsamlingen opfordrer Danske Banks bestyrelse at arbejde for, at der ikke tilbydes investeringer, pensionsordninger, der fremadrettet anbringes i selskaber, der via deres aktivitet modarbejder Paris-aftalens målsætning	441.332.604	51,44	441.332.604	2.080.640	0,47%	423.284.532	95,91%	15.967.432	3,62%
14.4	Generalforsamlingen henstiller, at udlånspolitikken ikke modarbejder Paris-aftalens målsætning	441.349.294	51,44	441.349.294	1.207.120	0,27%	423.298.275	95,91%	16.843.899	3,82%
15.	Forslag fra aktionær Frank Aaen:									
15.1	Forslag om udarbejdelse af en plan for opdeling af Danske Bank	441.355.736	51,44	441.355.736	1.251.070	0,28%	438.690.969	99,40%	1.413.697	0,32%
15.2	Forslag om grænse for gebyrer og andre indtægter fra bankens kunder	441.352.745	51,44	441.352.745	1.208.483	0,27%	438.734.629	99,41%	1.409.633	0,32%
15.3	Forslag om grænse for ledelsens lønninger	441.350.032	51,44	441.350.032	1.229.275	0,28%	438.693.945	99,40%	1.426.812	0,32%

Fuldmagter, brevstemmer og stemmeafgivelser er optalt og registreret af:

VP INVESTOR SERVICES
 WEIDEKAMPSTEGADE 14
 DK-2300 COPENHAGEN
 P +45 4358 8866
 E-mail: VPINVESTOR@VP.DK
 Web: VP.DK

Bilag 2

Bestyrelsens beretning om selskabets virksomhed i 2018

VELKOMMEN

Tak. Nu har jeg sagt velkommen én gang, men det kan selvfølgelig ikke gøres for tit. Jeg sagde ikke, hvilket år, det var, jeg bød velkommen til. Det vil jeg gerne gøre, så velkommen til generalforsamlingen her i 2019.

Det er min første generalforsamling, siden jeg i december tiltrådte som formand for Danske Banks bestyrelse.

Jeg er rigtig glad for den tillid, I viste mig i december, og jeg har også set frem til dagen i dag, hvor jeg på vegne af bestyrelsen vil aflægge beretning for året 2018, og så skal vi også vælge nye bestyrelsesmedlemmer, der sammen med den øvrige bestyrelse og bankens direktion skal skabe de nødvendige forudsætninger og rammer for Danske Banks fortsatte udvikling og succes.

2018 var et turbulent år for Danske Bank, og det vil sætte sit præg på både indhold og længden af denne beretning. Det håber jeg, I har forståelse for. Og I også vil tilgive mig, hvis I synes, at det tager lige lovlig lang tid.

Men inden jeg går i gang med den egentlige beretning, vil jeg gerne takke Danske Banks mere end 20.000 medarbejdere: For deres ekstraordinære indsats i 2018. For deres arbejde hver eneste dag.

De yder rådgivning, deler deres viden og giver bankens kunder adgang til gode, innovative løsninger og produkter.

De seneste år, måske særligt det seneste år, har det ikke altid været lige let at bære sit Danske Bank-skilt med stolthed, når bankens integritet og ansvarlighed er blevet betvivlet på grund af forhold, som langt, langt de fleste medarbejdere ikke selv har haft indflydelse på. Enhver

bundlinje er resultatet af mange menneskers arbejde. Og de resultater, vi leverede i 2018, vidner om, at vores medarbejdere, trods vanskelige forhold, har gjort en dedikeret indsats, som vi skylder dem en stor tak for.

Og som sagt: 2018 var ikke noget godt år for Danske Bank. Det var et år, der i alt for høj grad kom til at handle om forhold i banken, som ikke er blevet håndteret med tilstrækkelig åbenhed og handlekraft, og som vi er enige om, at vi ganske enkelt ikke kan være bekendt.

Det har haft konsekvenser ikke bare for banken og jer aktionærer, men bredt i de omgivende samfund, særligt i Danmark og i Estland, og så har det selvfølgelig også berørt tilliden til den finansielle sektor i det hele taget.

Så det blev et lavpunkt – 2018 – for Danske Bank. Men jeg ser det også som et vendepunkt. At 2018 forhåbentlig vil blive et år, vi kan se tilbage på som året, hvor banken og bankens ledelse – i lyset af det vi nu har lært – indledte en kritisk dialog internt og med vores omverden om, hvem vi er, og hvilken rolle vi har.

Som den største bank i Danmark, og som en af de største finansielle institutioner i Norden, har Danske Bank et særligt ansvar og en særlig forpligtelse til at bidrage positivt og skabe langsigtet værdi for alle interessenter i de nordiske samfund.

Vi har en opgave, der rækker langt ud over os selv, og som grundlæggende består i at være en løftestang for andre – at tilbyde finansiering og investeringsmuligheder, der gør det muligt for det enkelte menneske og den enkelte virksomhed at realisere planer og ambitioner, mens vi samtidig kan udvikle en sikker, velfungerende og effektiv finansiel infrastruktur.

Det kræver naturligvis, at vi driver en konkurrencedygtig og lønsom forretning, der også leverer et afkast, der stiller vores aktionærer tilfredse. Men vores raison d'être – den samfundskontrakt, vi er forpligtede på – handler om at bidrage til vækst og velstand i de samfund, vi er en del af, ved at skabe mulighed for alle.

Den opgave kan vi kun lykkes med, hvis vores omverden har tillid til os, og intet kan derfor være vigtigere, for os som bank, end at genskabe den tillid, vi har mistet. Det kræver, at vi forstår, hvad der gik galt og hvorfor – og – at vi er villige til at foretage de ændringer, store

som små, der skal til for at forhindre, at vi kommer i en tilsvarende situation igen.

Estland-sagen, hvidvask-skandalen eller sagen om mistænkelige transaktioner.

Uanset, om vi kalder den det ene eller det andet, er det en sag om noget, der aldrig burde være sket. En sag om kunder, som Danske Bank aldrig skulle have haft. Om transaktioner, der aldrig burde have fundet sted, eller når nu de fandt sted i hvert fald burde have været indrapporteret til myndighederne. Om kontroller, der burde have været på plads, men som ikke var det, eller kontroller, der var implementeret, men ikke fungerede.

Men det er også historien om en sag, der ikke er blevet tilstrækkeligt godt håndteret fra ledelsens side. Om advarsler, der ikke er blevet reageret hurtigt nok på og heller ikke konsekvent nok, og om forhold, der ikke tids nok blev undersøgt tilstrækkeligt.

Vi vil aldrig kunne garantere, at en ny alvorlig sag ikke kan opstå igen. Finansiell kriminalitet, herunder hvidvask, er en stor global udfordring, hvor der hver eneste dag er kriminelle, der forsøger at udnytte svagheder i det finansielle system. Det er ikke en kamp, vi kan kæmpe alene, men vi kan gøre alt, hvad vi kan for at styrke vores forsvar og sørge for, at vi løfter vores del af ansvaret for at gøre det så svært som muligt for dem, der vil udnytte det. Det er vores utvetydige og klare ambition, at en ny sag, hvis der måtte komme sådan en, vil blive håndteret omgående. At bankens bestyrelse og direktion vil handle resolut og konsekvent.

Når man læser Finanstilsynets afgørelse og Bruun & Hjejles rapport, er det tydeligt, at der blev gjort for lidt og reageret for langsomt, da det stod klart, at der var alvorlige problemer med porteføljen af udenlandske kunder i Estland, den såkaldte non-resident portefølje.

I første omgang tog det for lang tid at lukke porteføljen ned. Og dernæst var det en fejl, at der ikke blev iværksat en tilbundsgående undersøgelse, da det stod klart, at problemet med porteføljen ikke blot var et spørgsmål om risiko og dårlige kontroller, men også et spørgsmål om mistænkelige kunder og transaktioner.

Jeg håber, det står klart for alle i dag, at sagen og dens mangelfulde håndtering har haft en lang række alvorlige konsekvenser for banken, og at den har medført en række ændringer. Én af dem er, at jeg står her i dag, en anden er, at vi leder efter en ny CEO. En tredje er en ny chef for vores internationale afdeling. En fjerde er at vi har en ny chef for Compliance, som også er blevet medlem af direktionen. Og sådan kunne jeg blive ved at nævne funktioner i banken, der har fået ny ledelse.

En række tidligere medarbejdere i Estland er blevet politianmeldt og afhørt af estisk politi. Banken har fået alvorlig kritik af Finanstilsynet, der også har givet os otte konkrete påbud, som vi i øvrigt er i fuld gang med at implementere. Endelig har det estiske tilsyn bedt os om at afvikle vores aktiviteter i Estland, hvilket vi nu er i gang med. Bankens nye ledelse har i samme omgang – og som led i vores strategi om at fokusere på de nordiske markeder – besluttet at afvikle vores bankaktiviteter også i Rusland, Letland og Litauen.

En anden konkret og alvorlig konsekvens er, at sagen, eller dele af den, i dag undersøges af myndigheder i blandt andet Danmark, Estland, USA og Frankrig. Undersøgelser, som vi naturligvis stiller os til rådighed for og samarbejder aktivt om. Vi deler også fortsat den viden, vi får fra vores egne undersøgelser, som stadig pågår.

Samtidig har bestyrelsen besluttet, at banken ikke skal have fordel af de mistænkelige transaktioner, der har fundet sted. Bliver indtjeningen ikke konfiskeret af myndighederne, vil banken donere den samlede, estimerede bruttoindtægt på 1,5 mia. kr. for non-resident-porteføljen fra 2007 til 2015 til en fond, der skal fremme bekæmpelsen af hvidvask og økonomisk kriminalitet. Fonden vil blive etableret uafhængigt af Danske Bank med en uafhængig bestyrelse.

Sagen har også fået os til at styrke forretningsgange, overvågning og kontroller, og vi har allerede investeret mange ressourcer i anti-hvidvask-foranstaltninger, uddannelse af medarbejdere og opgraderinger af vores IT-infrastruktur.

Så man kan sige: Bekæmpelse af hvidvask er i den grad kommet på dagsordenen i Danske Bank.

Senest har vi i forbindelse med årsregnskabet i februar annonceret, at vi har øremærket yderligere 2 milliarder kroner over de kommende år til investeringer i at forbedre kvaliteten og effektiviteten af vores kontroller på området, herunder at integrere kontrolrutiner som en del af den måde, vi servicerer kunder på og dermed forhåbentlig skaber gode kundeoplevelser og samtidig, at vi har helt styr på det.

Der er med andre ord allerede gjort meget, og bankens bestyrelse og direktion tager ansvar, rydder op og indgår i dialog med alle, der har spørgsmål til os om sagen.

Den dialog inkluderer også et ønske om et bredt samarbejde i og udenfor den finansielle sektor. Blandt andet undersøger vi i banken sammen med andre store nordiske banker muligheden for et fælles nordisk ”kend-din-kunde”-samarbejde.

Vi skal også arbejde for en dialog med alle relevante myndigheder, og det handler ikke blot om at efterleve reglerne, men det handler i lige så høj grad om at bidrage til holdbare løsninger og være med til at udvikle dem hele tiden, fordi tingene står jo ikke stille.

Men det er samtidig vigtigt for mig at understrege, at vi aldrig vil komme – altså som jeg sagde – til et punkt, hvor der ikke er mere, vi kan gøre for at bekæmpe hvidvask og økonomisk kriminalitet. At bygge og vedligeholde et bolværk mod den form for kriminalitet er en kontinuerlig proces. Og uanset hvor stærke foranstaltninger vi har på plads, vil vi altid kunne blive ramt af udfordringer – forhåbentlig ikke dér – men i hvert fald så måske på andre områder, i andre dele af vores forretning.

Og - som jeg også sagde - det afgørende for os som bank bliver vores evne til at håndtere de problemer og alle de sager, der måtte opstå, hvor meget vi end bestræber os på at undgå dem – og så sørge for at hele tiden at lære af de ting vi oplever. De ting vi bliver udsat for.

Det kræver også, og det vil vi, at Danske Banks bestyrelse og direktion stiller sig i spidsen som bannerførere for en virksomhedskultur, der gør det muligt for os at håndtere eventuelle sager hurtigt, konsekvent og effektivt.

Og ledelsen i enhver virksomhed – det er måske en banalitet at sige – er jo afhængig af troværdige og retvisende tilbagemeldinger fra alle dele af organisationen, og det er ledelsens ansvar at sikre, at alle medarbejdere føler sig ikke alene trygge ved, men også tilskyndede til at melde tilbage, hvis der er noget, de er bekymrede over.

Det handler om gensidig tillid blandt ledelse og medarbejdere, men det handler også om at motivere medarbejderne til at handle på den måde. Og så handler det om hele tiden at have blik for vores samfundsansvar, for Danske Banks samfundsansvar. At alle initiativer, nye løsninger og forretninger ikke blot måles i forhold til den indtjening, der kan skabes her og nu, men i lige så høj grad i forhold til det mål vi har om at levere langsigtet værdi for alle interessenter.

Tilfredse kunder er fundamentet for bankens succes, og der er gennem årene arbejdet målrettet på at forbedre kundetilfredsheden på tværs af banken. Vi har altså desværre oplevet en generel tilbagegang i kundetilfredshed på flere markeder i 2018 – det er jo ikke overraskende, og det er selvfølgelig allermest som konsekvens af hvidvasksagen.

Det gælder især i Danmark, hvor sagen har fyldt rigtig meget, og hvor kritikken og medieomtalen af banken har været massiv. Det har helt naturligt påvirket vores kunders syn på os negativt, og det kan ses hos både privatkunder og erhvervs-kunder – vi opfylder ikke længere vores egen ambition om at være i top 2 i kundetilfredshed. Og selv om vi fortsat har de mest tilfredse kunder, når det gælder de helt store corporate og institutionelle kunder i Danmark, er også deres syn på os påvirket negativt.

Også i Sverige er kundetilfredsheden faldet, hvorimod vi har været i stand til at fastholde den høje kundetilfredshed i Norge og Finland, og vi opfyldte målsætningen dér om at være i top 2 for både privat- og erhvervs-kunder. Derudover fastholdt vi vores nordiske førsteplads blandt de store virksomheder og institutionelle kunder. Så få lyspunkter er der.

Som det var fremme, da vi offentliggjorde årsregnskabet tilbage i februar, så har vi i 2018 haft en nettoafgang på ca. 11.000 NemKonto kunder i Danske Bank i Danmark. Det er en udvikling, vi er kede af, men som vi også godt forstår, og en udvikling vi vil gøre alt, hvad vi kan for at vende. Når det gælder erhvervs-kunderne, var billedet heldigvis mere positivt. I 2018

var der nemlig en pæn tilgang af især mindre erhvervskunder, og samlet set gjorde det, at udviklingen var stabil.

I de øvrige nordiske lande var udviklingen også stabil, og vi var i stand til at øge forretningsomfanget og vinde markedsandele og dermed faktisk konsolidere vores position i Norden.

Vi forstår til fulde, at kunderne forholder sig kritisk til os og overvejer, om vi er den rette bank for dem. Og her er kundernes oplevelse af, om vi er en ordentlig bank, der lever op til deres værdier, en helt naturlig del af ligningen, hvis jeg må bruge sådan et udtryk. Derfor bruger vi også meget tid på at være i dialog med kunderne og forklare, hvad vi har gjort, og hvad vi gør fremadrettet for at forhindre, at Danske Bank kommer i en tilsvarende situation igen.

I sidste ende er det vores evne til at sætte handling bag ordene, tilbyde de bedste produkter og den mest relevante og værdiskabende rådgivning, der gør udslaget. Og dér arbejder vi hele tiden på at blive bedre, så kunderne oplever, at det gør en forskel at være kunde hos Danske Bank.

Som jeg nævnte i begyndelsen, var 2018 ikke noget godt år for Danske Bank. Det gælder også finansielt, hvor resultatet faldt 28 procent til 15 mia. kr. på trods af grundlæggende god vækst i de nordiske økonomier, solid kreditefterspørgsel og udlånsfremgang.

Resultatet hænger sammen med svære forhold på de finansielle markeder, som året igennem var præget af stor usikkerhed. Det betød, at handelsindtægterne faldt med hele 34 procent i forhold til 2017, og det var så i parentes et exceptionelt godt år. Faldet i handelsindtægterne påvirkede naturligvis de samlede indtægter, der udgjorde 44,4 mia. kr., og det var et fald på 8 procent i forhold til 2017.

Et andet vigtigt element i det samlede regnestykke, når vi ser på resultatet, er omkostningerne, og de steg 10 procent som en konsekvens af (i betydelig grad) beslutningen om at afsætte 1,5 mia. kr. til en uafhængig fond. Samtidig var der omkostninger til selve undersøgelsen af sagen, ligesom de regulatoriske omkostninger generelt steg i 2018. Derudover var der også – på den positive side – integrationsomkostninger i forbindelse med opkøbet af SEB Pension Danmark.

Nedskrivningerne lå fortsat på et meget lavt niveau, og selvom vi i løbet af 2018 oplevede flere nedskrivninger end tidligere – blandt andet til dansk landbrug efter sommerens tørke – endte vi alligevel med endnu et år med tilbageførsler. Samlet set kunne vi for 2018 tilbageføre 650 mio. kr., hvilket viser en solid kreditkvalitet i alle vores forretningsområder.

Et fald i årets resultat på 28 procent og en egenkapitalforrentning på 9,8 procent er naturligvis ikke det resultat, vi havde håbet på ved årets begyndelse. Men jeg synes, det er opløftende, at der var en rigtig god udvikling i den underliggende forretning med solid udlånsvækst på alle de nordiske markeder – især drevet af vores partnerskabsaftaler og nye boligprodukter.

Privatkunder efterspurgte i høj grad vores boligfinansieringsprodukter såsom realkreditlånet FlexLife og Danske Bolig Fri, som er et meget konkurrencedygtigt alternativ – eller supplement skulle man måske hellere sige – til realkreditlån. Til erhvervskunderne lancerede vi blandt andet den digitale platform District, der har til formål at give virksomhederne et overblik over deres økonomi her og nu.

Så havde vi som sagt også stor fokus på at udvikle både nye og eksisterende partnerskabsaftaler. Vi indgik eksempelvis et nyt partnerskab med Tryg Forsikring i Danmark, Norge og Sverige, og vi fornyede vores aftale med Akademikerne i Norge. I Finland udvidede vi aftalerne med Frank Students – en forening for studerende – ikke overraskende – og med Akava, som er en sammenslutning af fagforeninger. Samtidig indgik vi en række partnerskaber med fintech-virksomheder, og tanken der er at give adgang til nye kompetencer og teknologi, som kan være med til at skabe en udvikling og på sigt give en bedre kundeoplevelse.

I juni 2018 blev opkøbet af SEB Pension Danmark godkendt af konkurrencemyndighederne, og vi kunne byde velkommen til 200.000 nye kunder og 300 nye medarbejdere. Målet er, at vi med opkøbet kan udvikle endnu bedre pensionsløsninger og forbedre kundeoplevelsen for vores 800.000 pensionskunder. Som et led i den strategi, offentliggjorde vi tilbage i december 2018 salget af Danica Pensions aktiviteter i Sverige til et investorkonsortium, så vi fremover kan fokusere på forretningen i Danmark og Norge. Salget er endnu ikke endeligt godkendt af de svenske myndigheder, men vi forventer, at det sker inden sommer.

Sidst, men ikke mindst, offentliggjorde vi samtidig med årsregnskabet, at vi har indgået en ny femårig aftale med Nets om udstedelse og udvikling af Dankortet. Aftalen betyder, at vores kunder også fremover kan betale nemt, sikkert og billigt, og med aftalen tager vi derudover et ansvar for at samarbejde om at videreudvikle den danske betalingsinfrastruktur til gavn for forbrugere og erhvervsdrivende i Danmark.

Samlet set var de finansielle resultater i bankens fem forretningsområder lidt blandede.

I **Banking Danmark** faldt resultat før skat med 6 procent til 7,3 mia. kr. Nedgangen skyldtes primært, at der var lavere nettotilbageførsler af nedskrivninger på udlån, samtidig med at omkostningerne steg med 2 procent. På den positive side fortsatte kunderne med at efterspørge boligfinansiering og kombineret med god aktivitet med vores største erhvervs kunder betød det, at indtægterne endte nogenlunde på samme niveau som i 2017.

Banking Nordic er en ny forretningsenhed, der samler alle bankens aktiviteter i Norge, Sverige og Finland ud fra et ønske om at accelerere og udvikle vores nordiske vækststrategi. Og med afsæt i den strategi fortsatte Banking Nordic i løbet af 2018 med at skabe god udlånsvækst, ligesom der generelt var god kundeaktivitet, samtidig med at omkostningerne faldt. Alt i alt førte det til et resultat før skat på 5,6 mia. kr., hvilket er en stigning på 9 procent i forhold til 2017, så det hører til på den virkelig positive side.

Corporates & Institutions, som vi kalder dem, var naturligt nok påvirket af usikkerheden på de finansielle markeder og det generelle fald i handelsindtægterne. Resultat før skat endte på 4,3 mia. kr., og det er desværre et fald på 34 procent. Der var dog også positive takter i Corporates & Institutions, da indtægterne i området General Banking steg på grund af høj refinansieringsaktivitet og øget udlån i Danmark og Norge.

De svære vilkår på de finansielle markeder satte også et markant præg på resultatet i **Wealth Management**, der faldt 30 procent. Det var dog ikke kun de lavere handelsindtægter, der påvirkede resultatet negativt. Også risikoresultatet af syge- og ulykkesforretningen faldt, samtidig med at omkostningerne steg som følge af integrationsomkostninger i kølvandet på købet af SEB Pension Danmark.

I **Nordirland** endte resultatet før skat på 744 mio. kr. og faldt dermed 41 procent i forhold til 2017, men det var påvirket af engangsindtægter som følge af en ændring af vores pensionsforpligtelser. Den underliggende forretning udviklede sig imidlertid godt, og selvom der fortsat er stor usikkerhed forbundet med Brexit – det kan man jo læse om dagligt i aviserne – og hvad det kommer til at betyde for kunderne, var der fortsat god kundeaktivitet og voksende udlån.

Så over til, at der har været talt meget om bankens kapitalposition.

Senest tilbage i oktober modtog Danske Bank et påbud fra Finanstilsynet om at revurdere sit solvensbehov med henblik på at øge det såkaldte søjle II-kapitaltillæg til minimum 10 mia. kr. Det efterkom vi naturligvis straks, samtidig med at vi øgede bankens egen målsætning for den egentlige kernekapitalprocent fra 14-15 procent til omkring 16 procent og målsætningen for solvensprocenten fra over 19 procent til over 20 procent. Samtidig besluttede vi at stoppe aktietilbagekøbsprogrammet for 2018.

Med en solvensprocent på 21,3 procent og en egentlig kernekapitalprocent på 17 procent er banken fortsat meget velkapitaliseret, og vi mere end opfylder både vores egne kapitalmålsætninger og myndighedernes kapitalkrav.

Når det er sagt, har vi i bestyrelsen valgt en forsigtig tilgang, da det ligger os meget på sinde at gøre det, der skal til for at skabe ro om banken og dens kapitalposition. Vi ønsker derfor at styrke banken ved at holde kapital tilbage og polstre banken yderligere. Det er også årsagen til, at vi ikke igangsætter et nyt aktietilbagekøbs-program i 2019, men alene udbetaler udbytte.

Bestyrelsen indstiller til generalforsamlingen, at der udbetales et udbytte på 8,5 kr. pr. aktie, hvilket svarer til 51 procent af årets overskud. Det er sådan nogenlunde i midten af vores udbyttepolitik, som er at udbetale et udbytte mellem 40-60 procent af årets resultat. En ambition, som vi fastholder.

I den udfordrende situation banken befinder sig i lige nu, er det vigtigt, at vi fortsat leverer et fornuftigt afkast, og ikke mindst sikrer, at vi forbliver konkurrencedygtige over for vores kunder. Og på lang sigt er vores mål fortsat at være blandt de tre bedste banker målt på egenkapitalforrentning, når vi sammenligner os med vores store nordiske konkurrenter.

Vi ønsker at drive en stabil og lønsom forretning, der som sagt er konkurrencedygtig, og har fokus på bankens udvikling når vi ser fremad – 5, 10, 15 år. Samtidig er vi jo helt naturligt - når vi skal se på afkast fra år til år - på grund af vores størrelse et spejl af den økonomiske udvikling i de samfund, vi er en del af.

Selvom sagen om hvidvask har fyldt meget i det forgangne år, har det ikke betydet, at vi har mistet blikket for fremtiden, og hvordan fremtidens Danske Bank skal se ud. Hvordan Danske Bank tilpasser sig og drager fordel af de markante forandringer, som den finansielle sektor undergår. Der er øget konkurrence fra andre – også fra andre end lige præcis den finansielle sektor – der er øget digitalisering, og der er mere regulering, udfordrende makroøkonomiske forhold i verden, ændret kundeadfærd samt flere og højere forventninger - berettigede forventninger - fra samfundet. Kort sagt, hvordan forbliver vi en konkurrencedygtig og relevant bank for vores kunder.

Som en del af svaret på de spørgsmål lancerede banken i foråret 2018 en ny strategi kaldet Nordic Integrator, der sætter nye ambitioner for den værdi, vi ønsker at skabe i de nordiske samfund, og det udmønter sig – skulle i hvert fald gerne gøre det når vi ser fremad – i forhold til kunder, aktionærer og den vækst, som vi kan bidrage til i den region, vi arbejder i.

Med afsæt i den nye strategi arbejder vi mod at blive en Nordic Integrator-bank, hvilket betyder, at vi påtager os en endnu mere aktiv rolle i at hjælpe vores kunder med at opnå økonomisk tryghed ved at give dem adgang til viden og kompetencer samt de allerbedste løsninger. Fra vores kunder ved vi nemlig, at det kan være overvældende at skulle træffe økonomiske beslutninger, når man har mange forskellige løsninger til sin rådighed. Vi tror på, at kunderne i dag har et endnu større behov for at have en betroet partner, der kan hjælpe dem med at navigere gennem de mange muligheder. Og en betroet partner man kan have tillid til.

Ud over i højere grad at blive en integreret del af vores kunders liv, ønsker vi også at integrere os endnu mere med de nordiske samfund og bidrage til vækst og finansiell stabilitet. Som en af

Nordens største banker skal vi være mere bevidste om den påvirkning, vi har på de samfund, vi er en del af, ligesom vi ikke blot har et særligt ansvar, men også en særlig pligt til at bidrage – blandt andet ved at stille vores aktiver og kompetencer til rådighed og medvirke til bæredygtig vækst. Det er en udvikling, som allerede er i gang. I 2018 har vi eksempelvis lanceret to impact-fonde, der investerer i klima og vand, vi har deltaget i flere udstedelser af såkaldte grønne obligationer, og vi har lanceret +impact, der er en digital platform, der har til formål at hjælpe sociale entreprenører, der arbejder med et eller flere af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling. Men vi både kan og vil også gøre mere i de kommende år.

For at kunne stille vores viden og kompetencer til rådighed i endnu højere grad samt tilbyde vores kunder samme høje kvalitet i alle dele af banken, kræver det, at vi også rykker endnu tættere på hinanden internt. Vi har derfor ændret vores organisationsstruktur, så den i endnu højere grad muliggør et stærkt samarbejde på tværs af banken.

I bestyrelsen er vi overbeviste om, at det er en rigtig strategi for Danske Bank og målet er selvfølgelig, at det skal være til gavn for kunderne.

Hvad angår de finansielle udsigter, hvis vi kigger frem eller ser ud i 2019 – nu er det som bekendt svært at spå især om fremtiden – så er det vores forventning, at det moderate økonomiske opsving i Danmark vil fortsætte. De andre nordiske lande udvikler sig lidt forskelligt i øjeblikket. Vi ser en afmatning i Sverige med afsæt i boliginvesteringerne, faldende - men dog (vurderer vi) robust vækst i Finland, og en høj grad af optimisme i Norge, hvor olieinvesteringerne står til at vokse.

Vores vurdering er, at opbremsningen i europæisk vækst er midlertidig, og at vi vender tilbage til højere vækstrater senere i år. Men skulle det ikke ske, er det vores opfattelse, at dansk økonomi egentlig er godt rustet til at modstå en afmatning eller ligefrem en krise. Økonomien er ikke overophedet, når man ser på huspriser, når man ser på konkurrenceevne og især gældsætningen i husholdningerne, som faktisk er faldende set i forhold til indkomsten, hvilket i øvrigt er meget usædvanligt efter så langt et opsving, som vi har haft i de senere år. Der er selvfølgelig også sårbare områder i dansk økonomi, som vi holder øje med – og det er for eksempel i tilknytning til de høje priser på ejerlejligheder i de store byer.

Når det gælder forventningerne til bankens resultat for 2019, så afspejler de, at vi venter, at de nordiske økonomier fortsat vil bidrage til stabil kreditefterspørgsel og økonomisk vækst. Men også, at vi investerer betydeligt i at styrke vores compliance- og anti-hvidvask indsats.

Vi forventer nettorenteindtægter på nogenlunde samme niveau som i 2018, ligesom også omkostningerne forventes at være på omtrent samme niveau som i 2018. Nedskrivninger på udlån forventes at stige lidt, og vi forventer samlet set et resultat for 2019 på mellem 14 og 16 mia. kr.

Bestyrelsens arbejde i 2018 har i overvejende grad været fokuseret på at håndtere hvidvask sagen. Men selvfølgelig uden at miste blikket for hele paletten af de opgaver, som en bestyrelse har. Både dem der handler om bankens virke på kort sigt, men også om dem der er mere langsigtede.

Når det gælder bestyrelsens mødeaktivitet, har den været betydelig. Bestyrelsen har holdt 23 møder, heraf otte ekstraordinære siden sidste generalforsamling. I tillæg har bestyrelsens fire stående udvalg og det midlertidige Estland-udvalg, eller hvad vi nu skal kalde det, i alt holdt 35 møder, heraf 16 ekstraordinære. Hertil kommer, at bestyrelsens formand og formanden for Revisionskomiteen og Risikokomiteen hver især har holdt møder med Finanstilsynet som led i det skærpede tilsyn med de såkaldt systemisk vigtige banker, som vi absolut er en af. Derudover har der været holdt mange møder med Finanstilsynet om hvidvask sagen. Bestyrelsen har desuden besøgt bankens kontor i Stockholm, holdt strategiseminar over et par dage, som vi har for vane og har haft en træningssession med henblik på at videreudanne bestyrelsens medlemmer.

Der blev, som I alle ved, skiftet ud i bestyrelsen i december på den ekstraordinære generalforsamling. Tidligere formand for bestyrelsen Ole Andersen og tidligere formand for Revisionsudvalget Jørn P. Jensen udtrådte, og Jan Nielsen og jeg tiltrådte i samme forbindelse. Jan Nielsen og jeg har været med i lidt mere end tre måneder og er blevet taget godt imod. Jeg vil igen gerne takke for den tillid og opbakning, som vi har fået – og den rigelige mængde arbejde, vi har fået ved samme lejlighed.

Hilde Tonne, Ingrid Bonde og Rolv Erik Ryssdal søger efter eget ønske ikke genvalg. Bestyrelsen foreslår i stedet nyvalg af Christian Sagild, Gerrit Zalm og Bente Avnung Landsnes, hvilket jeg vender tilbage til under dagsordenens punkt 4. Jeg vil gerne takke Rolv Erik Ryssdal, Hilde Tonne og Ingrid Bonde for indsatsen – ikke mindst i 2018, som har været meget krævende. Jeg har stor respekt for, at med de opgaver, de i øvrigt har, at de også ønsker at bruge dem på både dem og andre udfordringer og jeg ønsker jer alle sammen held og lykke med dem.

Jeg glæder mig over, at Carol Sergeant har sagt ja til at genopstille. Det betyder, at vi sikrer en vis – jeg vil sige et minimum af – kontinuitet i bestyrelsen, og at vi fortsat kan drage fordel af hendes viden om Danske Bank og indsigt i tilsynsforhold og den finansielle sektor. Bestyrelsen foreslår således genvalg af Lars-Erik Brenøe, Jan Thorsgaard Nielsen, Jens Due Olsen og Carol Sergeant og selvfølgelig også mig selv – ja det skulle jeg lige huske, trods alt.

De medarbejdervalgte medlemmer blev valgt sidste år og sidder på et fireårigt mandat, så Bente Bang, Kirsten Ebbe Brinch, Thorbjørn Lundholm Dahl og Charlotte Hoffmann fortsætter også i bestyrelsen.

I årets løb er der også sket mange ændringer i direktionen, både som følge af den nye strategi, men også som følge af hvidvasksagen. Tre tidligere bankdirektører har forladt banken i årets løb. Det gælder Thomas Borgen, Lars Mørch og Tonny Thierry Andersen.

I forbindelse med lanceringen af Nordic Integrator-strategien og den tilhørende organisationsændring fik bankdirektørerne Jesper Nielsen, Glenn Söderholm og Jacob Aarup-Andersen nye ansvarsområder, mens Jakob Groot blev udnævnt til bankdirektør med ansvar for, som vi siger, C&I – Corporates and Institutions. Samtidig blev direktionen udvidet med to nye bankdirektører: Henriette Fenger Ellekrog og Frederik Gjessing Vinten, og Henriette som direktør for Group HR og Frederik som direktør for Group Development. I oktober tiltrådte Christian Baltzer som CFO, og i november blev direktionen endnu engang udvidet, da Philippe Vollot tiltrådte som direktør for Group Compliance og blev medlem af direktionen.

Så har vi lige en ændring til, for Henriette opsagde den 8. februar i år sin stilling og fratræder den 1. april. Jeg vil gerne takke Henriette for hendes store indsats de sidste knap fem år.

Det er mange forandringer ikke bare på bestyrelsesniveau, men også på direktionens niveau på et år, men bestyrelsen er opmærksom på at sikre - synes jeg - en god balance af kontinuitet og fornyelse.

Vi arbejder – og jeg kan roligt betro jer – intenst på at ansætte en ny – og så bliver man vel nødt til at sige – permanent CEO. Nærmere kommer jeg det ikke i dag, uanset hvor meget I spørger.

Direktionens aflønning har i lyset af hvidvasksagen også været genstand for megen omtale.

Bankens aflønningspolitik er godkendt af generalforsamlingen senest i marts 2018, og den udgør rammen for aflønning generelt og incitamentsaflønning specifikt. Aflønningspolitikken gælder for alle medarbejderne i koncernen, men indeholder også specifikke regler for aflønning af direktionen.

Intern revision gennemfører årligt en revision, som har til formål at efterprøve, om banken har processer og tilstrækkelige kontroller, der sikrer, at politikken efterleves. Konklusionerne fra revisionen rapporteres til bankens vederlagsudvalg.

Den årlige regulering af direktionens lønninger blev i 2018 gennemført med udgangspunkt i en benchmarking af direktionens lønninger i forhold til markedet i Norden, og det er overordnet bestyrelsens vurdering, at direktionens aflønning er vel balanceret på den måde.

I forhold til bonus for 2018 så har bestyrelsen gennemført en helt sædvanlig evaluering af de enkelte direktionsmedlemmers performance i 2018 og på denne baggrund opgjort bonus for 2018. Det gælder både de nuværende medlemmer af direktionen og de tre bankdirektører, som fratrådte i 2018, men som stadig optjener bonus i opsigelsesperioden. Direktionen har imidlertid besluttet at give afkald på den bonus, der kunne have været udbetalt for 2018. Set i lyset af den alvorlige sag om hvidvask og de konsekvenser, den har haft for banken, er det en beslutning, som bestyrelsen fuldt ud anerkender og støtter. Samme beslutning har de tre direktører, der fratrådte i 2018, også truffet. Der er således ikke udbetalt bonus til noget direktionsmedlem for 2018.

Som vi sagde, da vi fremlagde rapporten og undersøgelserne i september, vil vi i forhold til bonus for tidligere år for et antal ledende medarbejder i Estland og Danmark både tilbageholde bonus, som endnu ikke er udbetalt, samt kræve allerede udbetalt bonus tilbage, hvis der er grundlag for dette i henhold til gældende regulering og lovgivning. Vi kommenterer ikke på individuelle medarbejderes forhold, men jeg kan garantere, at banken vil gøre, hvad den kan og benytte sig af de muligheder, som findes.

Så er jeg ved at være kommet til afslutningen, I har været meget tålmodige. Jeg startede med at sige, at 2018 vil blive et år, vi vil se tilbage på, ikke kun som et lavpunkt, men også som et vendepunkt. At sagen har fået os til at indlede en kritisk dialog internt og med vores omverden om, hvem vi er, og hvilken rolle, vi har.

Helt grundlæggende handler spørgsmålet om, hvem vi er, og hvem vi bør være, om at finde tilbage til kernen af det at drive bank. Ved at banken gør det muligt for det enkelte menneske og den enkelte virksomhed at låne penge og at spare op. Det er det, der har været vores kerneopgave gennem Danske Banks næsten 150 år lange historie, og det er den kerneopgave, som vi – bestyrelse, direktion og medarbejdere – sammen skal løfte, og det skal vi gøre samtidig med at vi selvfølgelig udvikler og fornyer Danske Bank.

Tak for jeres tålmodighed og jeres opmærksomhed.